

புதுமலை இலக்கியம்

தமிழ்-சிங்கள எழுத்தாளர்
தெசிவ ஒருவையப்பாட்டு மாநாடு

நாவலர் அ.ஏ.க்காண்டி.ஷ.

தேவியம்

இலக்கியம்

கல்வி.

பல்லபாரி

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் படிப்பகுதி
மக்கள் கலைப் பேரவைக்கு

தினங்கள் அற்பாக்கு பூதுதாளர் பூதுதாளி இலக்கியம் PUTHUMALAI ILAKKIYAM

ஜெவரி
1974 டி.1 -

இதழ்: 16

புதுமை இலக்கியம்
வாழிய !

GRANT ADVERTISING (CEYLON) LTD.,

**14/17. ICELAND BUILDING
COLOMBO 3.**

புக்கலை இஷ்டநிலைம்

இ. மு. எ. ச. ஏடு

தலையங்கம்

தமிழ்-சிங்கள தேசிய
ஒருமைப்பாடு மாநாடு

நாவலர் ஆய்வரங்கு

- துவக்கவுரை
- தலைமையுரை
- தேசியம்
- இலக்கியம்
- கல்வி
- பண்பாடு

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்

மக்கள் கலைப் பேரரங்கு

ஜனவரி

1974

4/44, பொல்தெஹங்கொடு ரேட்,
கொழும்பு-ஏ.

புதுமை இலக்கியம்

பதினைந்திருப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஈழத்து இலக்கியம் என்றே ஈழத்து எழுத்தாளர் என்றே பேச முடியாத நிலைமை இருந்தது. அப்படி யாராவது தப்பித் தவறியோ, வாய் தடுமாறியோ பேசிவிட்டால், “�ழத்திலும் எழுத்தாளர் இருக்கிறார்களா?” என்று என்னின் நகையாடியவர்களைக் காண்பது சர்வசாதாரணமாக இருந்தது. தமிழ் எழுத்தாளர்கள் என்றால் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே தான் இருப்பார்கள்; இலங்கையில் இருக்கமுடியாது என்று கருதிய காலம் அது. ஈழத்தில் இலக்கிய விழிப்பு ஏற்படாத காலம் அது.

இன்றே நிலைமை முற்றிலும் மாற்றிவிட்டது. ஈழத்து இலக்கியம் சிவப்ரத்தியேக மான பண்புகளைக்கொண்டதாக மலர்ந்திருக்கிறது. இது பலரும் ஒப்புக்கொள்ளும், சாதாரணமான உண்மை. சான்றுகள் காட்டி நிருபிக்கவேண்டிய அவசியம் எதுவும் இதில் இல்லை.

இந்த அபிவிருத்தி—இந்தியமின்னேற்றம் எப்படி ஏற்பட்டது? தானுகவே நடந்தேறிய காரியமா, இது? அல்லது அறிவறிந்த, புத்திழூர்வமான முயற்சிகள் எவ்வேலும் இத்தறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டனவா?

�ழத்துத் தமிழ் எழுத்தாக்கங்கள் பிரத்தியேகமான சில பண்புகளைக் கொண்டு மலர்ந்திருப்பது தானுகவே நடந்தேறிய காரியம் அல்ல. இந்த நாட்டிலே தோன்றிப் பணியாற்றிய எழுத்தாளர் சங்கங்களும், இந்த நாட்டிலே தோன்றி நடைபெற்ற சஞ்சிகைகளும் இடையருது முயன்று, முனைந்து நின்றமையாலேதான் எங்களிடையே இலக்கிய விழிப்பு உண்டாயிற்று. இச்சங்கங்களில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் முதன்மை பெறுகிறது. இச்சஞ்சிகைகளில் ‘புதுமை இலக்கியம்’ ஒரு பிரதான இடத்தைப் பெறுகிறது.

‘புதுமை இலக்கியம்’ காலக்கிரமப்படி ஒழுங்காக வெளிவந்து கொண்டிருந்த ஒரு சஞ்சிகை என்று கொல்லமுடியாது. இருப்பினும், ஈழத்து எழுத்துவகில் ஒரு “வேறுன நோக்கும் வெளிச்சமும்” பட்டரும் வகையில் அது இயங்கிற்று. கனம் காத்திரமான கருத்துகள் பலவற்றை அது எழுத்தாளர் மத்தியில் வைத்தது. எழுத்தாளன் எழுத்து, வாசகன் என்ற மூன்று அம்சங்கள் பற்றியும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் ஒரு போக்கினை ஊக்கி வந்தது. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இவந்தேரே கலந்தும், இவற்றைக் கடந்தும் அப்பால் விரிந்து நிற்கும் பரந்துபட்ட மக்கள் சமுதாயம் பற்றியும், அச்சமுதாயத்தின் வாய்க்கை பற்றியும் அதற்கும் இலக்கியத்துக்கும் எழுத்தாளனுக்குமுள்ள தொடர்பு பற்றியும் நம்மவரிடையே கொள்கைத் தெளிவினை உண்டு பண்ணும் மூயற்சியிலும் தீவிரமாக இறங்கிற்று.

இத்தகைய முயற்சிகளால் எங்கள் எழுத்துவக விழிப்பு மிகவும் ஊக்கம்பெற்றது. ஆனால், பல காரணங்களால், நமது ‘புதுமை இலக்கியம்’ தொடர்ந்து வெளி வர இயலவில்லை. இன்று நாம் ‘புதுமை இலக்கிய’ ஏட்டினா மீண்டும் தொடர்ந்து வெளிக்கொண்ரவதற்கு முன்வருகிறோம். உன்னில், எங்கள் பணிக்கான தேவைப் பாடு இன்னும் தீர்ந்துவிடவில்லை. புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் பலரும் நான்தோறும் நான்தோறும் எங்கள் எழுத்துவகிலே பிரவேசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களது எண்ணங்களும், கொள்கைகளும், கோட்பாடுகளும், பிரச்சினைகளும் தக்கபடி எடுத்துரைக்கப்படுதல் அவசியமாகும். சுருத்துப் பரிமாறலும், கலந்துரையாடலும், சர்ச்சையும் ‘உள்ளத்தில் உண்மை ஒளியை’ உண்டாக்கும் வல்ல மைய உடையன. ஆகையால், அவ்வாரூன் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தரும் ஒரு களமாகவும், இலங்கையின் தேசிய முற்போக்கு இலக்கியத்தை வழிநடத்தும் ஒரு கருவியாகவும் ‘புதுமை இலக்கியம்’ தொடர்ந்தும் பணியாற்றுதல் அவசிய தேவையாகிறது.

அந்த அவசிய தேவையைப் பூர்த்திசெய்வதெனச் சூதாரத்து வெளிவரும் புதுமை இலக்கியம்’ இவ்விதம் 1972 டிசம்பர் 16ஆம் திங்கதி அன்று வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் நடந்த நாவலர் ஆய்வரங்கு உரைகளைத் தாங்கி வெளியாகிறது. இன்றைய குழுவில் இந்த ஆய்வுரைகள் சிந்தனைக்கு விருந்தாக மட்டுமன்றி, டயன் மிகப் பயப்பதாகவும் ஏருக்கும் என என்னுகிறோம்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கூட்டும்

தேசிய வரலாற்று ஆக்கியத்துவம் வாய்ந்த

தமிழ் - சிங்கள
எழுத்தாளர்
தேசிய ஒருமைப்பாட்டு
மாநாடு

ஏப்ரல்
21.22

சனி, ஞாயிறு தினங்களில் நடைபெறவன்று

தமிழ் - சிங்கள எழுத்தாளர் தேசிய ஒருஷைப்பாட்டு மாநாடு

தமிழ் - சிங்கள எழுத்தாளர் தேசிய ஒருஷைப்பாட்டு மாநாடு ஒன்றை 1974 ஏப்ரல் அளவில் நடத்துவது என்று இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தீர்மானித்துள்ளது.

தேசிய ஒருஷைப்பாட்டை வலுப்படுத்துவதிலும், தமிழ் - சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பரஸ்பரம் நல்லெண்ணத்தையும் நன் நம்பிக்கையையும் வளர்ப்பதிலும் இம் மாநாடு வரலாறு பூர்வமான முக்கிய பாத்திரம் வகிக்கும்.

மகாநாட்டிற்கான தயாரிப்பு வேலைகளை இ. மு. எ. ச. தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகிறது.

இம்மகாநாட்டிற்கு பலதரப்பட்ட சிங்கள-தமிழ் எழுத்தாளர்களும் இலக்கிய ஆர்வலர்களும் தமது ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் தெரிவித்து வருகிறார்கள்.

இம்மகாநாட்டில் எழுத்தாளர்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்று அரசிடமும் முழு மக்களிடமும் சமர்ப்பிப்பதற்காக இ. மு. எ. ச. முன் வைத்துள்ள தேசிய ஒருஷைப்பாட்டுத் திட்டத்திற்கும் பரவலான ஆதரவு கிடைத்து வருகிறது.

இத்திட்டத்திற்கு எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய விற்பனைர்கள், சமூகத் தலைவர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் பலர் தமது ஆதரவைத் தெரிவித்துள்ளதுடன், ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளையும் முன் வைத்துள்ளனர்.

இம் மகாநாடு தேசிய ஒற்றுஷையையும் இன சௌஜன்யத்தையும் ஏற்படுத்துவதில் காத்திரமான பங்குப் பணியைச் செலுத்தும் என்ற நம்பிக்கை வலுப்பட்டு வருகிறது.

தேசிய ஒருஷைப்பாட்டுத்
திட்டம்

சமுத்துச் சமுதாய வளர்ச்சியின் இன்றைய கட்டத்தில் மீற முடியாத முன் தேவையான தேசிய ஒருஷைப்பாட்டைக் கட்டி எழுப்புவதில் இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் பங்களிப்பைச் செலுத்தும் முகமாக தமிழ் - சிங்கள எழுத்தாளர்களின் தேசிய ஒருஷைப்பாட்டு மாநாடு ஒன்றினைக் கூட்ட இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தீர்மானித்துள்ளது.

இந்த மாநாடு தேசிய ஒருஷைப்பாட்டுச் செய்தியை எழுத்தாளர்களுக்கும் அவர்கள் மூலம் தமது இதயத்தையும் அபிலாவூஷகளையும் வெளிப்படுத்தும் மக்களுக்கும் விடுக்கும்.

எனினும் உருக்கமான வேண்டுகோள்களாலும் உள்ளத்தைத் தொடும் அறைக்கால்களாலும் மட்டும் ஒரு லட்சியம், ஒரு கருத்துருவம் இவை எவ்வளவுதான் மதோன்னத்யானாலேயாக இந்தாலும் பயனுள்ளவையாகிவிடமுடியாது. இந்த உண்ணத் லட்சியமும் நல்ல கருத்தும் சாதனைப்படுத்தப்படுவதும் வாழ்க்கை எதார்த்தமாக்கப்படுவதும் இவை அர்த்தமுன் எவ்வயாக, பயன்பாடுள்ளவையாக இருக்க வேண்டுமானால் அவசியமாகும்.

எனவேதான் நம் அனைவரினதும் இதைய அபிலாஸையான தேசிய ஒருங்கம்ப்பாட்டை மெய்யாகவே சாதிப்பதற்கான ஒர் உருப்படியான திட்டத்தை, ஒரு வழி மார்க்கத்தை இம்மாநாடு மக்களின் முன் சமர்ப்பிப்பதோடு, அந்த ஆக்கபூர்வமான திட்டத்திற்கு அனைத்து ஜனநாயக சக்திகளினதும் யக்களினதும் ஆதரவையும் அங்கீகாரத்தையும் பெறுவதும் அவசியம். தேசியஒரு மைப்பாட்டிற்கான ஸ்தாலமான அடித்தளத்தை உருவாக்க மொழிப் பிரச்சினைக்கு நியாயமான நல்ல தீர்வு காணப்படுத் து மறுக்கமுடியாத முன் தேவை என்று கருதுகிறோம்.

ஏகாதிபத்தியத்தினதும் சுரண்டஸ் வர்க்கங்களினதும் ஆதிக்கத்தையும் வர்க்கக் கலைஞர்களும் பண்டிட்டை வர்க்கத்தாலும் நீண்டகாலமாகத் திட்டமட்டு வளர்க்கப்பட்ட தேசிய குரோதமும் பக்கமையும் பூசலும் எடுத்த எடுப்பில் அகற்றப்படக் கூடியவையெல்லத்தான், என்றாலும் இவற்றை நீக்கவும் இனங்களுக்கிடையில் நல்லெண்ணத்தையும் பராஸ்பர நம்பிக்கையையும் வலுப்படுத்தவும் ஸ்தாலமான செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ளாது தேசிய ஒருங்கப்பாட்டை ஸ்தாபிக்க முடியாது என்பதும், தேசிய புனர் நிர்மாணத்தை மேற்கொள்ள முடியாது என்பதும் மறுக்கமுடியாத உண்மைகள்.

இன்றைய கட்டத்தில் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு மக்களின் மனதிலூ, ஜனநாயக வளர்ச்சி அரசியல்லுப்பக்குலம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு ஆரம்ப வடிவ நியாயத் தீர்வு காணப்படுவாதையானதும் அவசியமானதுமாகும்.

இத்தகைய ஒரு ஜனநாயகத் தீர்வு காணப்பதற்கான அடிப்படையாக பின்வரும் ஆலோசனைகள் அமையலாம் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

(1) நாட்டின் ஒருங்கம்ப்பாடும் தேசிய முழுமையும் மீறப்பட்டுமிடியாதவைன்பதை அனைவரும் ஏற்பதுடன் தமிழ் மக்களின் துமதித்துவதை உத்தரவாதப்படுத்துவது.

(2) சிங்கள மக்களினதும் தமிழ் மக்களினதும் நியாயமான அபிலாஸைகளை இருபகுதியினரும் ஏற்றுக்கொள்வது.

(3) மொழிப் பிரச்சினைக்கான தீர்வாக அரசகரும் பொழிச் சட்டத்தையும் தமிழ் மொழிகள் விசேஷ விதிகள் சட்டத்தையும் இருபகுதியினரும் ஏற்பது.

(4) சிங்களம் அரசகரும் மொழி என்ற சட்டத்தை தமிழ் மக்களுக்குப் பாதகமில்லாதவித்திலும், தமிழ்மொழி விசேஷ விதிகள் சட்டத்தை சிங்கள மக்களுக்குப் பாதகமற்ற வசையிலும் நேர்மையாகவும் அழல்படுத்துவதுடன் மொழிச் சட்டங்களை அமுல்படுத்தப்போது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் ஏற்படக் கூடிய கஷ்டங்களையும் அசௌரியங்களையும் முடிந்தளவில் குறைக்க உசிதமானவற்றைச் செய்வது.

(5) அரசாங்கத்துடனும், அரசாங்க அலுவலகங்கள், பொது நிறுவனங்கள், கூட்டுத்தாபங்கள், பொலீஸ் நிலையங்கள் முதலாளவற்றுடனும் தமிழ் மக்கள் தமது அலுவல்களைத் தமது மொழியில் ஆற்றுவதற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமையை நடைமுறையில் முழுமையாக உத்தரவாதம் செய்வது.

(6) அவ்வப்பகுதிகளின் மக்கள் உமது பகுதிகளின் விவகாரங்களை நிர்வகிப்பதில் பங்குகொள்ள வசதி அளிப்பது என்ற ஜனநாயகக் கோட்பாட்டைச் செயல்படுத்துவதற்கான உகந்த நிர்வாக அமைப்புகளை உருவாக்குவதுடன் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் அதிகார எல்லையை விஸ்தரிப்பது.

(7) தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கட்டுக்கொப்புக்குள் பிரதேச பொருளாதார அபிவிருத்தியைவிரைவுபடுத்துவதற்கான திட்டங்களை உருவாக்க வும், இவற்றின் நிர்வகிப்பில் பங்கெடுக்கவும், இத்திட்டங்களில் பிரதேச மக்களுக்கே முதலிடம் கொடுக்கவும் ஆவள செய்வது.

(8) தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தமது தாய் மொழியில் எல்லா மட்டங்களிலும் கற்ப தற்கான உரிமையை மீற முடியாத வகையில் உத்தரவாதப்படுத்துவது.

(9) உயர் கல்வி பெறுவதற்கான வாய் புகளில் தீற்றமையையும் பின் தங்கிய பகுதிகளுக்கு ஊசிகுவிப்பு அளிப்பதையும் அடியாதாரமாகக் கொள்ளும் கோட்பாட்டை கருராக்க கடைப்பிடிப்பதுடன், டெக்கிலும் கிழக்கிலும் பல்கலைக் கழக வளாகங்களை அமைத்து தமிழ் பேசும் மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவுவது.

(10) தமிழ் மக்களின் கலைகளையும் இலக்கியங்களையும் கலாசாரத்தையும் வளர்க்க அனைத்து உதவிகளையும் ஊக்குவிப்புகளையும் வழங்குவதுடன், தமிழ் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்குமிடையில் நல்லுறவு வையும் நல் விளப்பத்தையும் வளர்க்க தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளைச் சிங்களத்திலும் சிங்கள இலக்கியப் படைப்புகளைத் தமிழிலும் மொழியாக்கம் செய்து வெளியிடுவது ஆகியவற்றின் மூலம் கலாசார பரிவர்த்தனையை ஏற்படுத்துவது.

(11) இன், மத, சாதி போன்ற காரணங்களுக்காக உத்தியேகம், பதங்கியர்வு மற்றும் விவகாரங்களில் அவ்வப்போது ஏற்படக்கூடிய பாகுபாடுகளையும் ஒதுக்குதல் களையும் முற்றுக நீக்கவதுடன், தமிழ் மக்கள் ன் நலங்களோடும் சம்பந்தப்பட்ட அமைப்புகளில் தமிழ் மக்களுக்கு உரிய இடம் அளிக்கப்படுவதை உத்தரவாதப்படுத்துவது.

(12) இன், மத, ரீதியான குரோதங்களைத் தூண்டுவதை கடும் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகப் பிரகடனப்படுத்துவது.

மேற்கூறிய ஆலோசனைகள் இனப் பிரச்சினைக்கும் மொழிப் பிரச்சினைக்கும் ஒரு நியாயமான ஆரம்பத் தீர்வு காண உதவும் என்றும் தேசிய வாழ்விலிருந்தும் அரசியலிலிருந்தும் இனவாதத்தை இல்லாதொழிக்க உதவும் என்றும், பின்னர் தேசியப் பிரச்சினைகளுக்கு உயர்வடிவத் தீர்வு காண வழி வகுக்கும் என்றும் நாம் நம்புகிறோம்.

அழத்தின்
முற்போக்குக்
கலை இலக்கிய
மாசிகை

மல்லிகை

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

பிரதி சதம் 60
ஆண்டுச் சந்தா ரூபா 7/-
அரை ஆண்டு ரூபா 4/-

234-A கே. கே. எஸ். ரூட்,
யாழ்ப்பாணம்.

நகைச் கலை
மூலம்
சிந்தனையைத் தூண்டும்
மாத ஏடு

சிரித்திரன்

பிரதி சதம் 60
ஆண்டுச் சந்தா ரூபா 7/-
அரை ஆண்டு ரூபா 3.50

-சிரித்திரன்-
122, நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நூல்க்கவுறை

பிரேம்ஜி
இ. மு. எ. ச. பொதுச்செயலாளர்

எழுத்து இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியிலும், வளர்ச்சிப் போக்கிலும் 1950-ஆண்டு களின் நடைப்பகுதியிலிருந்து நிர்ணயமான பாத்திரத்தை வசித்ததுடன், பின்னாலுள்ள இலக்கிய வளர்ச்சியின் திசை அமைவையும், இலக்கிய உள்ளுறவுயையும் நிர்ணயிப்பதி லும் காத்திரமான பங்குப் பணியைச் செலுத்திய இலக்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் சிறிது காலம் தனது ஸ்தாபன ரீதியான இயக்கத்தை நிறுத்திவிட்டு, மீண்டும் இயங்க ஆரம்பித்துள்ள நிகழ்வு நமது தேசிய இயக்கத்தின் பிதாமகனான ஆறுமுக நாவலரின் 150-ஆவது ஆண்டு ஜனன விழாவையொட்டியதாக அமைவது குறித்து நாம் பேருவகையடைகிறோம்.

தேசிய இலக்கியம், மன்வாசனை, இலக்கியத்தின் பிரதேச தனித்துவமும் தேசிய ஒருமைய்ப்பாடும், நமது இலக்கியத்தினதும் பண்பாட்டினதும் ஜனநாயக முற் போக்குமரபுகளைக் கால்கோளாகக் கொண்ட புதிய இலக்கியம், இலக்கியம் வாழ்க்கையை மெய் எதார்த்தமாகச் சித்திரிப்பது, இலக்கியத்தின் பக்கவியக்குப் பண்பு, இலக்கியத்தின் சமூகப் பணி, இலக்கியம் மக்களின் ஆசை அபிலைஷங்களை, விருப்பு வெறுப்புகளை, நலிவுகளை நம்பிக்கைகளை, தேவைகளை தாபங்களை, உணர்வுகளை உத்வேகங்களை வெளிப்படுத்துவது, இலக்கியம் உயர்ந்த உள்ளடக்கத்தையும் உண்ணத மான கலாவடிவத்தையும் கொண்டிருப்பது ஆகிய, நாம் முன் வைத்த இக்கியக்கோட்பாடுகள் இன்று அனைத்து எழுத்தாளர்களாலும், முழு இலக்கியப் பலகத்தாலும் பொதுவாக ஏற்கப்பட்டிருப்பது குறித்து நாம் இறுப்புதெய்துகிறோம்.

அதேபோல ஐந்தாங்குரவராக, தமிழ் ஆசானுக்கைவ மக்களாலும் தமிழ் மக்களாலும் மட்டும் குநூழ்சை நடத்திக் கொண்டாடப்பட்ட நல்லெநகர் ஆறுமுக நாவலரை இந்த நாட்டின் தேசிய இயக்க மூலவராகவும் ஈழத்துந்தேசிய இலக்கியத்தின் மூத்த முதல்வராகவும் இனம்களுடு, இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1960-ஆம் ஆண்டுகளில் நாவலர் விழாவுக்கு ஒரு புதிய அர்த்த புஷ்டியை அளித்தது.

இதை ஒட்டியும் தொடர்ந்தும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஏடான புதுமை இலக்கியத்திலும், நண்பர் இளங்கிரங் நடத்திய மரகதத்திலும், தேசாபிமானியிலும், மற்றும் பத்திரிகைகளிலும் நமது இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாவலரை ஈழத்து விடுதலை இயக்கத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாவாக நிறுவியதுடன் அவரது வரலாற்றுப் பாத்திரத்தையும் பணிகளையும் வரையறுத்தனர்.

இந்த குருத்தும், வரையறுப்பும் வலுப்பட ஆரம்பித்ததைத் தொடர்ந்து, இதன் செல்வாக்கு வீச்சுக்கு அமைய நமது இயக்கத்தை நடத்திய, நடத்தும் பணிக் குழுவில்

ஒருவரான நண்பர் சோமகாந்தன் அரசு ஊழியர் களின் கலை நிறுவனங்களை ஒன்று தீர்ட்டி நாவலர் விழாவை பரந்த அடிப்படையில் நடத்தி வர். இதில் பங்குபற்றிய முற்போக்கு இலக்கியப் பிரதிநிதிகளும், இந்த நாட்டின் ஜனநாயக இயக்கப் பிரதிநிதிகளும் தேசிய இயக்கத் திற்கு வித்திட்ட முன்னேடியாக நாவலர் பிரான் பகிரங்கமாகப் பிரகடனப்படுத்தினர்.

இதை அடுத்து நாவலர் நினைவு முத்திரை வெளியிடுவது, நாவலர் அரும்பொருட்சாலையை அமைப்பது, நாவலர் சிலையை நிறுவுவதுபோன்ற கோரிக்கைகளை இங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அது நடத்திய அனைத்து இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டைத் தொடர்ந்து முன்வைத்தது. நாவலர் சிலை நிறுவு வதற்காக ஒரு பரந்த குழு அமைத்து, பூர்வாங்கதயாரிப்புகளை செய்யவும் முனைந்தது.

என்றாலும் எமது இயக்கத்தினதும், முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாட்டினதும் பொது நலன் கருதி அச்நிலைக் காரணங்களால் எமது இயக்கத்தின் ஸ்தாபனச் செயல்பாட்டை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்க நாம் முடிவு செய்த சைத் தொடர்ந்து இந்தப் பணிகளை நிறுவனரீதியில் நாமே மேற்கொள்ள முடியவில்லை

இந்த நிலையில்கூன்பல தமிழ்ப் பெரியார்களின் அனுசரணையுடன், நண்பர் சோமகாந்தனின் செயல் வீச்சுடனும் நாவலர் சபை உதயமாகியது. நீதியராஜர் திரு. சிவசுப்பிரமணியத்தின் தலைமையிலும், செயலாளர் முரீகாந்தாவினதும் மற்றும் எண்ணரிய பெரியார்களினதும் சலியா உழைப்பால் நாவலர் சிலை அமைக்கும் தமிழ்மக்களின் நீண்ட நெடிய கனவு நன்வாசியதுடன் நாவலர் நினைவுப் பணி மக்த்தான உதவேகத் துடன் வியாபித்தது.

இந்த அரும்பெரும் சாதனைகளுக்காக நாவலர் சபையினர்க்கு இந்த வேளையில் எமது பாராட்டுவோத தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

1970ஆம் ஆண்டில் ஈட்டப்பட்ட மக்கள் வெற்றியுடன் கலாசார விழிப்பும் தேசிய ஆன்மீக எழுச்சியும் புதுப் பரிஞமை வீச்சைப்பெற்ற பகைப்புலத்தில் நாவலர் நினைவுப்பணியும் புது

வேகம் பெற்றது. முற்போக்கு எண்ணம் படைத்த எழுத்தாளர்களினதும், தமிழார்வலர்களினதும் வேட்கையைப் பிரதிபலித்து அரசு நாவலர் உட்பட இந்த நாட்டின் ஐம்பெரும் மேதைகளினதும், கலை இலக்கிய மேதாவிலாசங்களினதும் நினைவு முத்திரைகளை] வெளியிட்டுக் கொள்வித்தது.

நாவலர் இந்த நாட்டின் தேசிய யக்கத் தின் மூலவர் என்ற வரலாற்றுக் கணிப்பை முத்திரை வெளியிட்டில் முழு நாடும், மக்களின் அரசும் பின்வருமாறு முத்திரை குத்தியது.

“இவர் வட இங்கையில் வெற்றிரை மாக ஆரம்பித்த சீர்திருத்த இயக்கம் தென் இங்கையில் வணக்கத்துக்குரிய ஆணைந்த தேர்கும், அன்காரிக் தர்மபாலா வும் ஆரம்பித்த இப்ககங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தது. உண்மையில் அவர் அந்திய ஆட்சிக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கும் இயக்கத் திற்கு வித்திட்டார். அதுவே பிற்காலத் தலைவர்கள் சுதந்திரம் பெற உழைப்பதற்கு மூலவித்தாயிற்று.”

முத்திரை வெளியிட்டை ஒட்டி யாழ்ப் பாண்திறும் கொழும்பிலும் நடந்த கூட்டங்களில் பேசிய கலாசார அமைச்சர் திரு. குலதிலகாவும், தபால் அமைச்சர் திரு. செ. குமாரருஷி யரும், மற்றும் நமது இலக்கிய இயக்கப் பிரதீநிதிகளும் இதே கருத்தையே வலியுறுத்தினர். இப்போது இந்த வரலாற்று உண்மை ஸ்தாபித மாகிசிட்டுமை குறித்து நாம் உரித்தான மகிழ்வடைகிறோம்.

இந்தக் கூட்டங்களில் முன்வைக்கப்பட்ட ஆலோசனையை ஏற்று அரசாங்கமும், அமைச்சர்களும் நாவலர் அரும் பொருட்சாலையையும், ஆய்வு மண்டபத்தையும் நாவலர் வாழ்ந்த காண்மீல் அமைக்க முன் வந்தமை குறித்தும் நாம் நமது நன்றியை பெரும்பிழவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த நாம் நாவலர் பெருமானின் நினைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவது அவர் தேசிய விடுதலை இயக்கத்திற்கு வித்திட்டார் என்ற அந்த மக்ததான வரலாற்றுப் பணிக்காக மட்டுமல்ல.

நாவலரில், அவரது மகோன்னதமான மரபில் நாம் நமது காலத்தின் தேவையை, காலத்தின் பணியைக் காணகிறோம். நமது யுகத்தின் ஜனநாயக சிந்தனைகளுக்கும், முற்போக்குக் கருத்துருவங்களுக்கும் வலுவுட்டும் ஒரு வலுவான, கனதி யான சிந்தனைப் போக்கை அவரது பணிகளிலும், கருத்துக்களிலும் நாம் அவதானிக்கிறோம்.

ஏகாதிபத்தின் ஆஸ்மீக ஊடுருவலையும், கலாசார ஆதிபத்தியத்தையும் எதிர்த்து தேசியகலாசாரத்தையும் பண்பாட்டையும் பாதுகாத்துப் போராட்டனர்.

குறுகிய குருகுல வட்டத்திற்குள் இருந்த கல்வியை கூக்களிடம், குறிப்பாக ஏழை மக்களிடம் இலவசக் கல்வி மூலம் கொண்டு சென்றார்.

பண்டிதர்களின்சிறுள்ளீட்க்குள்அடைபட்டுக் கிடந்த இலக்கியத்தை அச்சிறையிலிருந்து மீட்டு மக்களிடம் எடுத்துச் சென்றார்.' யாவரும் எனிதல் அறிந்து உய்யும்படி 'இலக்கியம் படைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியதன் மூலம் இலக்கியத்திற்கு வெகுஜனத் தன்மை அளித்தார். இலக்கியம் மக்கள் 'உய்ய', விடுதலை அடைய, விமோசனம் பெற உதவவேண்டும் என்பதன் மூலம் மக்களிலக்கியப் பண்பை, இலக்கியத்தின் சமூக உள்ளீட்டை மூன் வைத்தார்.

மதத்தையும் மொழியையும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போரில் இரு கேடயங்களாகப் பாளித்த நாவலர் வசன நடையின் கர்த்தாவாக தமிழ் நடைக்கு போர்க்குணமுள்ள வீற அளித்தார். தனது சமயப் பணிகளுக்கும் தமிழ்ப்பணி களுக்கும் நிலக்கிழார்களிடமும் சுகபோகிகளான பணம்படைத்தோரிடமும் போகமறுத்து அன்றாடங் காய்ச்சிகளான ஏழை மக்களிடமே சென்றார்.

நிலப் பிரபுக்களினதும், செல்வச் சீமான்களினதும், கோயில்திகாரிகளினதும், சோரம் போன வாழ்வை அம்பலப்படுத்தியதுடன் சீர்திருத்தத்திற்காகப் போராட்டனர். பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு இயக்கத்தில் மக்களைத் திரட்டி செயல்பட வைத்ததன் மூலம் மக்களியக்கப் போக்கை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

மக்களை வானத செய்த அந்திய ஆட்சியை எதிர்த்து, அதன் ஊழல்களை எதிர்த்து மக்களின் இயக்கங்களையும் கிளர்ச்சிகளையும் நடத்தினார்.

வாந்திபேதி, பஞ்சம் போன்றவை மக்களை வாட்டியபோது நலிந்துபட்ட மக்களுக்காக, ஏழை விவசாயிகளுக்காகத் தர்மாவேசத்துடன் போரிட்டார்.

இவையெல்லாவற்றிற்கும் கொடுமுடியாக, 'இக்கோயில் யாருடையது? இச்கோயிலதிகாரி களுடையதா? சனங்களுடையதா? இக்கோயில் சௌவ சமயிகள் எனப்படுவோர் எல்லையாருக்கும் உரிய பொதுத்தன்மாரும்,' 'அவரவர் தகுதிக் கேற்ப வேலை கொடுத்து அவரவர்களைப் போசிப்பதே நீதி', 'சன சம்மதத்தை மதிப்பது', 'சனங்களின் மனமறிந்த நடப்பது' 'உழைப்பவர்களுக்கு சரியான கூலி கொடுப்பது', போன்ற இந்த யுத்தின் ஜனநாயக கருத்துருவங்களை அவற்றின் ஆரம்ப வடிவில் நாவலர் பெருமான் முன்வைத்துமையில்தான் அவரது வரலாற்றுப் பாத்திரத்தின் முழுமையையும், கூரணத்துவத்தையும் நாம் காணகிறோம்.

இந்த வரையறுப்பின் அடிச்சுவட்டில் நின்று நாவலரின் அடிச்சுவட்டில் தேசிய, இலக்கிய, கல்வி, டண்பாட்டு வளர்ச்சியை இவ்வாய்வரங்கு மதிப்பீடு செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

- தமிழ் மாணவருக்கு ஒரு அறிவொளி
- ஈழத்தில் இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஒரேயொரு மாத இதழ்

அம்பு

தொடர்புகள்,

நீர்வாக ஆசிரியர்
“அம்பு”
சாலூரிழூக் கல்லூரி
கல்முனை.

தலைமையறை

மு. முருகையன்
இ. மு. எ. ச. இலக்கியச் செயலாளர்

நாவலர் விழாக்கள் இன்று நாடெங்கும் கொண்டாடப்படுகின்றன. நாவலர் சீர் பரவும் நாட்டம் ஈழத்தின் தேசிய கலாசாரச் செயற்பாடுகளின் இன்றியமையாத ஒர் அம்சமாக இன்று பரிணமித்துவிட்டது. நாவலர் பெருமான் பிறந்து 150 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட இன்றைய காலகட்டத்தில் அவரை நினைவுகூரும் பணிகள் முதன் மையும் முக்கியத்துவமும் பெற்று மினிரவதனை நாம் ஏன்கூடாகப் பார்க்கிறோம்.

நாவலர் சீர் பரவும் இந்த நாட்டத்தை வளர்த்தெடுத்த வரலாற்றில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முயற்சிகள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. சைவ மும் தமிழும் வளர்த்த சான்றேன் என்று போற்றி அமைந்துள்ளும் நீலைமைக்கு அப்பாலும் சென்று, இந்த நாட்டின் தேசிய விழிப்புக்கு வித்திட்ட முன்னேடு எனவும், பண்பாட்டு வழியான பரதேச ஆதிக்க முயற்சிகளை இனங்கண்டு வேரறுக்க முற்பட்ட முதல்வர் எனவும் அவர்களைவதன் அவசியத்தை 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வற்புறுத்தி இயக்கம் நடத்தியவர்கள் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எமது சங்கம் நடத்திய இந்த இயக்கம் பற்றிய சில வரலாற்றுக்கு ரூபிப்புகளை இங்கு ஆரம்பவரை நிகழ்த்திய பொதுச்செயலாளர் பிரோமஜி அவர்கள் எடுத்துவரத்தார்கள். எங்கள் முயற்சிகளின் வளர்ச்சியாகவும், மற்றும் பிறரது ஆர்வ வேட்கையாலும் நாவலர் சீர் பரவும் நாட்டம் இன்று மிகவும் பரவலாக மலர்ச்சி அடைந்துவிட்டது. இது நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியாகும்.

இந்த மகிழ்ச்சியான வேளையிலே, நாவலரின் 150 ஆவது பிறந்த நாட் கொண்டாட்டங்கள் பன்முகப்பட்ட முனைகளில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையிலே, ஊர்வலங்களும், கவியரங்களும், கலை இலக்கியப் போட்டிகளும், பாராட்டுப் பாமாலைச்சாலைகளும், புகழ்ச்சிகளும், போற்றுதல்களும் நிறைந்த சிறப்பான விழாக்கள் எடுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையிலே—அமைதியான மற்று மொரு பணியினை ஆரம்பித்து வைப்பதில் எங்கள் சங்கம் பெருமை கொள்கிறது; இறும்பூது எய்துகிறது. மற்றுமொரு பணியின் ஆரம்பம் என்று நான் குறிப்பிடுவது, இன்று இங்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் இந்த ஆய்வரங்கைத் தான்.

இன்றைய இந்த ஆய்வரங்கை, “நாவலர் அடிச்சுவட்டில்” (1) பண்பாட்டு வளர்ச்சி பற்றியும், (2) கல்வி வளர்ச்சி பற்றியும், (3) இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றியும் (4) கூசீய வளர்ச்சி பற்றியும் நான்கு அறிஞர்கள் ஆய்வுரை நிகழ்த்துவதற்கு உள்ளார்கள்,

'நாவலர் அடிச்சுவட்டில்' என்ற தொடர் முக்கியமானது—கவனத்துக்கு உரியது—என்ற நான் கருதுகிறேன். பொதுவாகக் கூறுமிடத்து நாவலர் பணிகள் அணைத்துமே 'தேசிய வொசார் வளர்ச்சியை' அடிமுதல் நோக்கமாகக் கொண்டவை என்பது பிழையாகாது. தேசிய கலாசார வளர்ச்சியின் போருட்டு அவர் அன்றைய குழ்நிலையில் முன்வைத்த கருத்துகளை வாமே, அதே வடிவத்தில் இன்று யாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க விதத்திலே பரவி வியாபகமாகிவிட்டன என்று சொல்லிவிடமுடியாது. நாவலர் பணிகளைச் செய்வதற்கென்றே நேரடியாகவும், வெளிப்படையாகவும் முன்வந்த நிறுவனங்களாகிய சைவ வித்தியாலிருத்திச் சங்கம், இந்துக்கல்லூரி முகாமைச் சபை, சைவபரிபாவன சபைபோன்றவைகூட, நாவலருடைய கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் நாற்றுக்கு நூறு விதம் அச்சொட்டாக நடைமுறைப் படுத்த இயலவில்லை, வரலாற்றுப் போக்கினை நிர்ணயிக்கும் பல காரணிகளின் பாதிப்பு இப்படியாக தொரு நிலைமையைத் தோற்றுகிறத்தது. இது இயல்புதான்.

இன்றைய குழ்நிலையில் நாவலர் பணிகளை மறுமதிப்பீடு செய்யும்போது நாம் இன்டுவகைகளிலே செயற்படுதல் அவசியமாகும் என்று கருதுகிறேன். ஒன்று நாவலர் பெருமானை அவர் வாழ்ந்த காலத்திலும், அவர் வாழ்ந்த கழகத்திலும் வைத்து, அந்தச் சரித்திரப் பின்னணியில் அவரது பாத்திரம் யாது என்று தெளிவு பெற முற்படுவது. இரண்டு—அவரது பணிகளின் தொடர் விளைவுகளாக, நாம் வாழும் இந்த நிச்சுகாலம் வரைக்கும் வளர்ந்து வந்துள்ள பஸ்புளையும் அவை நமது இன்றைய வாழ்க்கையில் எத்தனைய பங்கை வகிக்கின்றன என்பதையும் ஆய்ந்து கண்டு தெளிதல். இந்த இரு வகை ஆய்வுகளும் தக்கபடி நடந்தாலோ அழிப் நாம் உண்மையான நாவலரையும், அவரால் நாம் பெறத்தக்க நற்பயண்களையும் சரியானபடிமுழுமையாக உணர முடியாது.

முதலாவது வகை ஆய்வு—அதாவது நாவலர் பெருமானை அவரது சொந்த வரலாற்றுக்களத்திலே வைத்துக் காண முற்படும் ஆய்வுகள் பல அறிஞர்களால், பல தரங்களிலும் ஏற்கெனவே மேற்கொள்ளப்பட்டு விட்டன. இந்த

ஆய்வுகளெல்லாம் பரிபூரணமானவை என்றே இன்னும் இன்னும் சிறங்க இயலாத அளவுக்கு உச்ச நிலையை அடைந்துவிட்டன எனவோ எவரும் சொல்லத் துணியார். பல தரப்பட்ட விருப்புவெறுப்புகளும், அபிமானங்களும் இந்த ஆய்வுகளிற் சிலவற்றை முற்றிலும் தவறான பாதைகளில் இட்டுச் சென்றும் உள்ளன. இதனையும் நாம்மறந்து விடுதல் கூடாது. ஆனாலும், நாவலர் காலச் சூழலை நிர்ணயிக்கும் முயற்சி களும், அந்தச் சூழலில்—அந்தக் களத்தில்—அவரையும் அவருடைய பணிகளையும் பொருத்தி வைத்துக் காணும் முயற்சிகளும் ஓராவுக்கேலும் நடந்துள்ளன. இதனை மறுப்பதற்கில்லை.

ஆயினும், இரண்டாவது வகை ஆய்வு—அதாவது நாவலர் கருத்துக்கள் எத்தனைய வடிவமாற்றங்கள் பெற்று நம்மை வந்து அடைந்துள்ளன என்பதையும், இந்த வடிவமாற்றங்களும் பார்ணையங்களும் நேரந்து வந்த பாதையின் பழங்குச்சுடுகளையும் இன்னகண்டு காட்டுவதோடு எமது இன்றைய சூழலுக்கு—மேற்படி பணிகளும் கருத்துக்களும் எவ்வெவ்வகையில் உதவிகளொட்டிருக்கின்றன என்பதையும் மதிப்பீடு செய்யும் ஆய்வு—இன்னும் ஆரம்பமாகவில்லை என்றே சொல்லவேண்டும். “நாவலர் அடிச்சுவட்டில்” என்று மசு—மிட்டு நாம் இங்கு இன்று ஏற்பாடு செய்துள்ள ஆய்வரங்கு இவ்வகை ஆய்வு முயற்சியைத் தொடக்கி வைக்கிறது என்று கொள்ளலாம்.

ஆகையினாலே தான் ஆரம்பத்திலே குறிப்பிட்டேன்—நாவலர் சம்பந்தமான புதியதொரு பணியினை நாம் இன்று தொடக்கி வைக்கிறோம் என்று. நாவலராது அடிச்சுவட்டிலே தேசிய கலாசார வளர்ச்சி நிச்சுந்து வந்திருக்கும் பாங்கினைக் காணமுயலும் இன்றைய ஆய்வரங்கு பரந்து விரிந்த சிந்தனைகள் பலவற்றுக்குத் தூண்டுகோலாக அமையும் என்று நம்பி எதிர்பார்க்கிறேன்.

தேரீயம்

கலாநிதி க. கலாசபதி
சிரேஷ்ட தமிழ் விரிவுரையாளர்

நாவலர் அடிச்சுவட்டில் இலங்கையில் தேசிய வளர்ச்சி என்னும் பொருளை ஆராய முந்படும் பொழுது, இலங்கை - தேசியம் - வளர்ச்சி ஆகிய மூன்று சொற்கள் மிகு முக்கியமானவையாய் அமைகின்றன. இச்சொற்களின் பொருள் தன் விளக்கமால்து எனப் பலர் கருதுவதுண்டு, ஆனால் கூர்ந்து நோக்கினால், இவற்றின் பொருள் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றமடைந்து வந்திருப்பதும் திட்டவட்டமாக வரையறுக்கப்படாததும் புலனாகும். எனவே இச்சொற்களை நிதானமாகவும் வரலாற்று அடிப்படையிலும் அனுகியாராய்வது இன்றியமையாததாகும்.

இலங்கை அல்லது ஈழம் என்று கூறும்பொழுது எமக்கு ஏற்படும் என்னப் படிவம் யாது? இன்று எமது நாடாய்து பல தேசிய இனத்தவர்கள் வாழும் தங்கூட்கூருள்ள சுதந்திர தேசம் என்பதை விளக்கம் வேண்டாத முறையில் நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் தொன்றுதொட்டே இதே எண்ணப்படிவம் உண்மையானதாயும் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதொன்றாயும் இருந்தது என்பதற்கிள்ளை. வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது, இலங்கை, ஈழம், வங்கா, சிங்களத்தீவு முதலிய பற்பல நாமங்களால் பலவேறு காலப் பகுதிகளில் வழங்கப் பெற்றபையால், புனியியல் சார்பான வகையில் நாடு என்ற ஓர் எண்ணம் நிலவி வந்திருப்பினும், இந்நாற்றுஞ்சிலே நாம் அறிந்து கருதும் இலங்கையை அவ்வெண்ணப் படிவம் குறித்து எனக்கூறவியலாது. தேசியம் என்னும் கருத்தைத் துல்லியமாக்க இச்செய்தி அவசியமாகும்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலே ஈழத்தைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் வருகின்றன. உதாரணமாக,

“�ழத்துணவும் காழகத்தாக்கமும்”

“கடல் சூழ் இலங்கைக் கயவாகு வேந்தன்”

“�ழத்துப் பூதந்தேவனுர்”

என்ன போன்ற தொடர்கள் வழங்குகின்றன, இத்தகைய வழக்காறுகளில், ஈழத்தைப் பற்றிய பொதுப்படையான - புனியியற் சார்பான - கருத்தே பொதிந்துள்ளது என்பதே ஜெயமில்லை. இலக்கியச் சான்றாக்களைப் போலவே கல்வெட்டுக் குறிப்புக்களும் அமைந்துள்ளன. இவற்றை வரலாற்று மாணவர் தன்கறிவர். இரண்டொரு ஏடுத்துக்காட்டுகள் பார்க்கலாம்.

முதலாம் இராஜேந்திரன் ஆட்சிக்காலத்துக் குரிய கல்வெட்டொன்றிலே (கி.பி. 1035-1036),

“பொரு கடல் ஈழத்து அரசர்தம் முடியும் ஆங்கவர் தேவியர் ஓங்கெழில் முடியும் முன்னவன் பக்கஸ் தென்னவன் வைத்த கந்தர முடியும் இந்திரன் ஆரமும் தெண்டிரை ஈழமண்டலம் முழுவதும்”

என்னும் வரிகள் காணப்படுகின்றன.

அதற்கு முன்னரே, கி.பி 983-இல் மதுராந் தக உத்தமச் சோழன் திருமால்புரத்திலே வெட்டுவித்த சாசனத்தில்,

“மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட
கோப் பரகேசி பந்மற்று”

என்றும்,

தஞ்சாவூர்ப் பெரிய கோயிலில் உள்ள, முதலாம் இராஜராஜன் காலத்துக்குரிய (கி.பி.1010) கல்வெட்டொன்றிலே,

“திருமகன் போலப் பெருநிலச் செல்வியும் தனக்கே உரிமை பூண்டுமை மனக்கொள், காந்தனூர்ச்சாலை கலம் அறுத்தகுவி; வேங்கை நாடும், கங்க பாடியும், நுமைப்பாடியும், குடமலை நாடும், கொல்லமும், கலிங்ககுமும் என்றிசை புகழ்தா ஈழமண்டலமும், திரட்ட பாடி ஏழரை இலக்குமும், திண்டிறல் வென்றித் தண்டால் கொண்ட...ழீ ராஜராஜதேவர்”

எனக் காணப்படுகிறது. இக்கற்றுக்களை அவதானிப்போர்க்கு ஒருங்கூம புலப்படாமற போகாது. அரச வமிசங்களும் நாட்டின் பெயர் களுமே மனங் கொள்ப்படுகிறன. நாட்டுப் பெயர்களும் ஊர்ப்பெயர்களும், தேசப்பெயர் களும் அபேதமாய்க் கூறப்படுதல் உற்றுநோகு கத்தக்கது. ‘மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட’ என்று கூறப்படுமிடத்து. இன, மொழி, பிரதேச வேறுபாடுகள் எதுவும் குறிக்கப்படாமல் ஈழமும் ‘பததோடு பதினென்றாக’ - கைப்பற்றப்பட்ட ஒரு நாடாகவே — பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. அக்குறிப்புக்களிலெல்லாம் நாட்டு மக்கள் பற்றிய உணர்வோ அக்கறையோ தென்படுவதைக் காணுதல் இயலாது.

மூம் புவியியலடிப்படையில் குறிப்பிடப் பட்டு வந்திருப்பதைப் போன்றே, இந்தியாவும் பாரதவர்ஷம், ஜம்புத்துவீபம், நாவலந்திவெள்று பலவாருக வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. வேதங்களிலும் புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் இந்தியா என்ற உபகண்டத்தின் புவியியற்படிவம் உருவரையறையில்லாத முறையில் கருதப்பட்டிருப்பிற்கும், நவயுதக் கவியாம் சுப்பிரமணிய பாரதி பாடியது போன்று, பலமொழி பேசும் மக்கள் ஒருங்கிணைத்து வாழும் நாடு என்ற எண்ணம் பழங்காலத்தில் இருந்ததில்லை; இருந்திருக்க இயலாது. ஏனெனில் அப்பொழுது கேசிப் பூருமைப்பாடு என்ற கோட்பாடு உருப்பெறவில்லை வங்காளிக்கு, மாரத வீரதும் ராஜபுத்திர மறவனும், ஆங்கிலையனும் அந்தியரே. ஜம்பத்தாறு தேசத்துராஜாக் கூன்னும் மரபுத் தொடரே இதை நிருபிக்கும். THREE PHASES OF INDIA'S STRUGGLE FOR FREEDOM என்னும் நூலிலை ஆர். சி. மஜலம்தார் பின்வருமாறு இரத்தினச்சுருக்கமாய்க் கூறியுள்ளார்:

The conception of India, as a whole, was to be found only in the literary works of a past age, and still survived in theory, but it had no application to actual politics till the sixties or seventies of the 19th century. (p.2.)

விடுதலை என்னும் நாடாச சித்தீரத்திலே மகாகளி பாரதியார், ‘மானுடச் சாதி ஒன்று; மனத்திலும் உயிரிலும் தொழிலிலும் ஒன்றே’ என்று பாடியதைப் போன்றே,

முப்பக் கோடி முகமுடையான் உயிரி
மொயம்புற வொன்றுடையாள்-தீவன்
செப்பி மொழிபதி வெட்டுடையாள், எனிற
சிந்தனை ஒன்றுடையாள்

என்று பாரத நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை உருவித்துப் பாடினர். இலங்கை, இந்தியா முதலிய நாடுகளில் இத்தகைய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு பிரித்தானியர் ஆளுகையிலேயே உருவாகியது. இதுவே தேசியத்தின் முதற்கட்டமாகும்.

ஆனால் அந்திய ஆட்சியினர் இதனைத் தன்மேகத்துடன் செய்யவில்லை பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டிலே தமது ஆட்சியை உறுதிப்படுத்திக் கொண்ட ஆங்கிலேயர், தமது தேவைக்கும்

குறிக்கோருக்கும் இயை நாட்டை ஆளலாயி னர். நூற்றுண்டுகளாக நிலவிவந்த 'புராதன' வாழ்க்கை முறையும் பொருளாதார அமைப்பும் தவிர்க்க இயலாதபடி மாற்றமடைந்தன. பெரிய அளவில் இந்திய உபகண்டத்தில் நடந்தேறிய இம்மாற்றத்தின் இயல்லையும் விளைவுகளையும் கார்ஸ் மார்க்ஸ் கண்டுள்ளந்து பல கட்டுரைகள் எழுதினார். 'பிரித்தானியரால் இந்துஸ்தானத் துச்சு ஏற்பட்டிருக்கும் துன்புதயரம். அது மூன்றாவது உற்ற வேதக்ணியிலிருந்து சாராம்சத்தில் மாறுபட்டதாகவும் அதைவிடப் பண்மடங்கு கொடியதாகவும் உள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை' என்று கூறிய மார்க்ஸ், சீரின்து சின்னுபின்னப் பட்டுத் தேக்கநிலையில் கிடந்த இந்தியா, 'மேற்கு நாடுகளைச் சார்ந்த நவீன உலகுக்குரிய நாகரிகத்தை நிறுவுவதற்கான அத்திவாரத்தை யும் இவ்வழியின் மத்தியிலே எழுப்பிக்கொண்டிருந்தது' என்றும் அது வரவேற்கத்தக்கது என்றும் கூறி வரலாற்றமைதி கண்டார்.

பிறிதோரிடத்திலே நான் குறிப்பிட்டிருப்பதைப்போல, (தமிழ் நாவல் இலக்ஷ்மி, பக். 23.) "அன்றைய கால நிலையில் ஆங்கிலேயராட்சியானது முந்போக்கான பாத்திரத்தை வகித்தது, பழைய கிராமப் பொருளாதாரத்தை இழுத்து விழுத்தி, முதலாளித்துவ வடிவங்களைப் புகுத்தியதன் மூலம் அனைத்திந்தியாவையும் (இலங்கை போன்ற எனைய காலனி நாடுகளையும்) ஒரே பொருளாதார அமைப்பிற்குட்பட்டுத்தியது. இது மூன்னேற்றத்திற்கு ஏதுவாயிருந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆயினும், இம்மாற்றமானது பிரித்தானியரது வர்த்தக, வங்கி, கைத்தொழில், நிர்வாக நலன்களுக்கு ஏற்ற வண்ணம் நெறிப்பட்டுத்தப்பட்டது" என்பதும் மனங்கொள்வேண்டியதே.

இயக்கவியல் விதிகளின்படி முதலாளித்துவ வர்க்கம் எதை உற்பத்தி செய்கிறது என்னும் வினாவை எழுப்பிய மார்க்ஸிய மூலப்தாக்கள் பின்வருமாறு விடைபகர்ந்தனர். "தாக்குச் சவக்குழி தோண்டுகிறவர்களையே உற்பத்தி செய்கிறது. அதன் வீழ்ச்சி பாட்டாளி வர்க்கத் தின் வெற்றி ஆகிய இரண்டுமே தவிர்க்க முடியாதவையாகும்" (கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை, மூன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ; 1969. பக். 64.)

அதுபோலவே, ஆசியாவில் பல நாடுகளிலே தமது ஆட்சிக்கும் சரண்டலுக்கும் ஆதிபத்திய வசதிக்குமாக அவ்வந்தாடுகளை ஒருமுகப்படுத்த மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரித்தானிய குடியேற்ற நாட்டுவாத முயற்சிகள் காலகடியில் அவர்களுக்கு எதிராகவே திரும்பக்கூடிய வரலாற்றுச் சமுத்திரங்பத்தை நோக்கி ஏற்பட்டது. அதாவது பிரித்தானியர் தமது சாயவிலே படைக்க முற்பட்ட 'குதேசிக்கே' சுற்றில் அவர்களது பகைவராக மாற்னனர். இனம், மொழி, மதம், பிரதேசம் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் பின்னாடு கிடந்த இலங்கையர் ஒன்றுபட்டு 'அந்தியர் எந்து புகல்என்ன நீதி?' என்று குரல் எழுப்பும் நிலை உருவாகியது. புவியியல் அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது முற்காலங்களில் சிற் சில மன்னர்களின் ஆட்சியிலே - குறிப்பாக துட்டகாமனி, விதையாகு, பெரிய பராக்கிரமபாகு, ஆரூம் பராக்கிரமபாகு முதலியோரின் ஆட்சிக் காலங்களிலே - ஈழம் முழுதும் ஒரு குடைக்கீழ் இருந்தது. ஆனால் அது 'நாடுபிடி' சண்டையின் விஸ்தரிப்பே அன்றி தேசிய ஒருமைப்பாடு அங்கு.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டிலேயே அரசியல், பொருளாதார ரீதியாக எமது நாட்டிலே ஒருமைப்பாடும் பின்னப்பும் உண்டாகியது. பொத்த அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பெற்ற இவ்வொருமைப்பாட்டிற்கு ஆக்மார்த்த ரீதியிலும் வலுவளிக்க அந்தியர் முனைந்தனர். கிறித்தவ மதத்தின் அடிப்படையிலும், ஆங்கிலக் கல்வியின் மூலமாகவும் இதனைச் செய்துமுடிக்க முயன்றனர். இதனைக் கவனிக்கும்பொழுதுதான் காலனித்துவத்தில் கிறித்தவம் வகித்த வரலாற்றுப்பாத்திரம் தெளிவாகும். தொடக்கத்திலே, தாம் ஆட்சிசெய்த நாட்டு மக்களிற் பெரும்பகுதி யினரையாகிலும் கிறித்தவராக்க முயன்றனர்; அதனையே இலட்சியமாய்க் கொண்டியங்கினர்; அது நிறைவேற்றுமற் போகவே, பின்னாட்களில் தமது ஆட்சிக்கு விகவாசமான சிறுபான்னையினராகக் கிறித்தவர்களை வைத்திருக்க முயன்றனர். பிரித்தானும் தந்திரோபாயத்தில் இதற்கும் உரிய இடம் இருந்தது. இன்றும் ஆபிரிக்காவிலே இத்தந்திரோபாயத்தின் விநாச விளைகளை அவ்வப்போது காணக்கூடியதாயுள்ளது.

ஆரசியல் - பொருளாதார - ஆட்சியியல் துறைகளிலே மாற்றம் இன்றியமையாதிருந்தது. ஆனால் சமயத்துறையில் கிறித்தவம் புதி தாக எடையும் கொண்டுவரவில்லை. எனவே அதன் தாக்கமும் பாதிப்பும் அநாவசியமாயும் அத்துமீறியதாயும் தீங்கு நிறைந்ததாயும் இருந்தன. இதன் காரணமாகவே கீழைத்தேய நாடுகள் பலவற்றில் அந்தியராட்சிக்கு எதிராகக் கிளம்பிய முதற்குரல் சமயத்துறையிலேயே கேட்டது. அதாவது, இந்தியா இலங்கை முதலிய நாடுகளிலே தேசியத்தின் முதல் தோற்றத்தை சமய, கலாசாரத்துறைகளிலேயே காணக்கூடியதாயுள்ளது.

இல்லிடத்திலே அந்தியராட்சியின் மற்று தன்மையையும் மனங்கொள்ளல் நன்று. சமயத்துறையிலும் எம்மவர்க்கு இல்லிப்பு ஏற்படுவதற்கு ஆங்கிலக் கல்வி முக்கியமான காரணமாயிருந்தது. சமஸ்கிருதம், தமிழ், பாளி முதலிய மொழிகளில் புதைந்து கிடந்த பழைய செல்வங்களை முதல் லே 'கண்டுபிடித்து' அவற்றுக்குப் புத்துயிரளித்தவர்களிற்கு பெரும் பாலானேர் ஆங்கிலக் கல்வியின் பயனைப் பெற்ற வர்களும், அதனால் ஓரளவு சமுதாயத்திற் செல்வாக்குடன் விளங்கியவர்களுடேம்யாவர். இவர்கள் ஆங்கிலக் கல்வியின் மூலமாகவே தமது பாரம்பரியச் சிறப்பை அறிந்தனர். சமய அடிப்படையிலேயே பழமைக்கும் தமக்கும் தொடர்பை நிறுவிக்கொண்டனர். அதைப் போலவே சமயத்தின் அடிப்படையிலே சமூக ஒருமைப்பாட்டை உண்டாக்க முற்பட்டனர். இப்போக்கினை இலங்கையின் பிரதான சமூகங்கள் மூன்றிலும் காணலாம், ஆறு முதநாவலர், சித்திலெவ்வை, அநகாரிக தர்மபாலர் ஆகிய மூவரையும் எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ், மூஸ்லிம், சிங்கள சமூகங்களையே முறையே சௌவம், இல்லாம், பெளத்தம், ஆகிய சமயங்களின் அடிப்படையில் ஒற்றுமைப்படுத்தி மேம்படுத்த இவர்கள் விழைந்தனர் என்பது தெளிவாகும். சமயம் என்று கூறும்போது வரையறுக்கப்பட்ட சமய முடிபு விளக்கக் கோட்பாடுகள் மட்டுமல்லாது மரபுவழிவரும் சில வாழ்க்கை நெறி கூறும் கருதப்படுகின்றன. கலாசாரம் என்னும் சொல் விற்கு இத்தகைய பொருளுண்டு. 'கந்தபுராண கலாசாரம்' என்னும் சொந்த்ரூட்டராக்கவனித்

தால் இவ்வுள்ளை தெற்றேணப் புலப்படும். மேலே குறிப்பிட்ட நூலில் மஜூலும்தார் கூறுவார்:

"Nationalism was thus founded on the bedrock of common religion, culture and historical tradition."

சமயம், கலாசாரம், வழிவழிவரும் மரபு ஆகிய மூன்றினை இங்குக் குறிப்பிடுகிறார் ஆகிரீயர். கிறித்தவம் முதலிலே எதிர்ப்பட்டு நின்ற பொழுது இறையியல், ஒழுக்கவியல் என்பன வற்றிலேயே முரண்பாடுகள் தோன்றின. ஆயினும் நாளாடைவிலே வாழ்க்கையின் பலவேறு அம்சங்களிலும் முரண்பாடுகள் முனைப்பாய்த் தோன்றின. ஊன், குடிவகைகள், ஆடை, மொழி, இசை போன்றவற்றிலெல்லாம் கிறித்தவம் பிரத்தியேகமான வழக்காறுகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் கொண்டதாயிருக்கது. இதனுலேயே கிறித்தவத்துக்கும் சைத்துக்கும் திழுந்த பலப்பரீட்சையில் மதக் கோட்பாடுகள் மாத்திரம் பிரச்சினைக்குரியனவாய் இருக்கவில்லை. மக்களின் முழு வாழ்க்கை முறையும் மத அடிப்படையில் நோக்கப்பட்டது.

நாவலருக்கு முந்திய தலைமுறையைச் சேர்ந்த தமிழ்ப்புலவர் முத்துக்குமார கவிராசர் (1780-1851) இபற்றிய விருத்தப்பாடலொன்று இப்பிரச்சினைகளை துவியியமாகச் சித்திரிக்கிறது:

நல்வழி காட்டுவோம் உடுபுடைவை உப்பளம்
நாஞ்சால் வநதுக்கேளும் எனமருட் டிசேத்து
நாளமுஞ் செய்துவிட்டார்,
மெஸ்லமேஸ் உப்பினை வேலையின் கிலைநீர்
விட்டினிடை போமென்கிருர்
வெள்ளித்தொருக்கன்னியைக் கைக்கொண்டுகூவாக்கி
விட்டபின் கணவள் வேலை
இல்லை நீ போவென்று தள்ளுவது போலுமே
இனி எம்மை எம் உறவினேர்
எட்டியும் பாரார்கள் கிடைவும் வாரார்கள்
ஏர்ப்பூட்டி உழவுமறியோம்
அல்லாம் இம்மக்கு மறுமைக்கு (நாடிலும்) கு
ஆளாகி மிக அழிந்தோம்
ஆபரா பானோ! கிறிஸ்தவர்கள் எங்கள்
அடுத்துக் கெடுத்தார்களே.

கிறித்து மதத்திலே வேதன நிமித்தம் பிர வேசித்த சிலரை உடுவிலில் இருந்த பாதினயார் ஒருவர் விலக்கப்பட்டார் கூற்றுக் கில்லிருத்தம் அமைந்துள்ளது. ஆயி னும் தனிப்பட்ட ஒரு நிகழ்வையன்றி, மதமாற் றத்தை ஒட்டி எழும் பல்லேறு கழுக கலாசாரப் பிரச்சினைகளையும் இது தத்துப்பமாய் விளக்கு கிறது என்னாம். மதமாற்றத்தின் போது “உடுபிடவை சம்பளம்” முதலியன வகித்த பங்கையும், அதனால் கிறித்தவத்திற் சேர்ந்தோர் தமது குழலிலிருந்து அந்தியமயப்பட்ட தையும், உழவுத் தொழில் முதலியவற்றைக் கைவிட்டுச் சம்பளத்தை மாற்கிரம் முழுமையும் தமபியிருந்தமையையும், அதனால் ஏற்பட்ட ஆத்மார்த்த, மன உளைவுகளையும் இப்பாடல் வெகுநுட்பமாக வெளிப்படுத்துகிறது.

மதமாறிக் கிறித்துவத்தைத் தழுவியவர்கள் அந்தியப்பட்டுவிடுகிறார்கள் என்பதற்காகவே, மீட்டும் அவர்களை வைத்திக் கூறியத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளும் முயற்சியும் இந்துக்களால் ஈக்கொள்ளப்பட்டது. நாவலரும் இத்தகைய கைங்கரியத்தைச் சில சந்தர்ப்பங்களில் செய்திருக்கிறார். உதாரணமாக, மு. தில்லைநாத பிள்ளை என்பவரும், சு. சின்னப்பிள்ளை என்னும் மற்றொருவரும் ஒரு சமயம், “நல்லவழி காட்டு வோம், பேரின்ப ஞானவழி இதுவே” என்று மருட்டிய பாதிரிமார் சொற்கேட்டு, கிறித்தவராக எண்ணினர். ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடுமாகியிருந்தது. அச் செய்தியை அறிந்த நாவலர் இருவருக்கும் நற் போதனை செய்து அவர்கள் என்னத்தை மாற்ற வும் அவர்கள் கிறித்தவராதலை ஒழித்தனர். பின் ஜென் சந்தர்ப்பத்திலே, கறல் விகல்நாதபிள்ளை என்னும் பிரசித்திபெற்ற கிறித்துவத் தமிழறி ஞர் நாவலரது செல்வாக்கினால் “சைவசமயமே உண்மையான சமயமென்று உணர்ந்து பச்சாத் தாபமுற்றுச் சிதம்பரத்துக்குப் போய் தாம் செய்த சிவ தூணங்களுக்குப் பரிகாரமாகப் பொன்னாசி காய்க்கித் தமது நாவைச் சுடுவித் துக்கொண்டு சைவரானார்” (த. கைலாசபிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம், பக், 18)

இந்தியாவிலே தேசிய உணர்வைச் சமயத் துறையில் ஆழமாகப் பதித்த ஆரிய சமாஜம்

என்னும் நிறுவனத்தைத் தாபித்தவரான தயானந்த சரஸ்வதி (1824 – 1883) அவர்களும், புறமதத்தாரை இந்துமதத்திற் சேர்ப்பதற்குச் சுத்திகீட்டுமூலம் சடங்கு முறையைப் பிரபலியப்படுத்தி வர். அந்தியமதங்களிற் சேர்ந்தவர்களை மீண்டும் மதமாற்றம் செய்வதை அவர் தமது இயக்கத்தின் முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாக வற்புறுத்தி வர்; அதாவது மதமாற்றம் என்னும் ஆயுதத்தைப் புறச் சமயத்தவர் மீதே பெருமளவில் பிரயோகிக்கும் போர் முறையைக் கைக்கொண்டார் தயானந்தர். (வைதிகப்பற்று, வேதாமங்களைத் தலையாய் பிரமாணமாகக்கொண்டமை, சுயமசகுருமாரைச் சீர்திருத்த முற்பட்டமை, கல்விமுயற்சி, அரசியல் அங்கூரை, பரமத கண்டமை முதலிய பல அமிசங்களில் தயானந்த சரஸ்வதிக்கும் ஆறுமுக நாவலருக்கும் குறிப்பிடத் தக்க ஒப்புமைகள் உண்டு. இவை இன்னும் விரவாக எவராலும் ஆராயப்பட்டிருப்பதாய்த் தெரியவில்லை.)

இவ்விடத்தில் நாம் கவனிக்கவேண்டியது யாதெனில், தேசியத்தின் முதற்படியான சமயப் போட்டியும் மறுமலர்ச்சியும் தவிர்க்க இயலாத வாறு பொதுமக்கள் சம்பந்தப்பட்டனயவாயமைந்தன. கிறித்தவரும், அவர்களை எதிர்த்த மறுகரையில் நின்ற இந்து பெளத்த மறுமலர்ச்சியாளரும் தத்தமக்குப் பலம் தேடும் வகையில் பொதுமக்களைப் பல வழிகளில் நாடினார். அதன் விளைவாக சமயப் பிரச்சினைகள் மக்கட் பிரச்சினைகளாயின. இதனைத் தொடர்ந்து, சமயம், சமுதாயம், அரசியல் யாவும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து பிரிக்க இயலாதவாறு பின்னிப் பினை வதையும் நாம் காணலாம். இந்திலையிடையே தேசியம் வலுவும் வேகமும் பெறுகிறது. சுருங்கச் சொன்னால், தேசியத்தின் உள்ளடக்கம் மக்கள் பிரச்சினைகள், இயக்கம் அல்லது போராட்டம் என்று கூறலாம், புனியியல் அடிப்படையில், நிலப்பரப்பு என்ற அளவில் ‘நாடு’ என்றிருந்த நிலைமாறி, அந்தாட்டில் வாழும் மக்களது ஒரு மைப்பாடு, ஒத்த பிரச்சினைகள் என்பன முக்கியத் துவம் பெற்று, பின்னர் அப்பிரச்சினைகளுக்காக அந்திய ஆட்சியாளருடன் போராடும்படி வந்தெய்தும்பொழுது தேசியம் உறுதியான வளர்ச்சிப்பருவத்தை அடைகிறது.

வரலாற்றுத் தொடர்புடைய இக்தறிப்புக் களை முன்னோட்டாகக் கொண்டு நாவலரது தேசிய உணர்வுக்கு வருவோம். அனுபவமே தலைசிறந்த ஆசான் என்பது முதுரை. தேசியவாதிகளுக்கு முன்னேடியான நாவலர் அனுபவரிதியாகக் கற்றவை பல. சைவாகம நெறியைத் தளர்ச்சி யின்றிக் கடைப்பிடித்த சித்தாந்த சரபமாகிய நாவலர் பெருமான், மதப்பூசாரியல்வர். கால இடச் சூழ்நிலைக் கவனிக்காமல் கணமுடித்தன மாய் வரட்டுக் கோட்டாடுகளைப் பற்றி நின்ற வருமான்கள். மக்கள் பிரச்சினை என்ற நிலை வந்த விடத்துப் பொதுநோக்கில் சுத்தோவிக்கருடன் சேர்ந்து கருமாற்றியவர் அவர். சைவர்கள் மாத்திரம் மக்கள் என்று குறியிட வரம்பு எதனையும் அவர் வரித்துக்கொள்ளவில்லை. வடமாகாண கவர்ன்மென்டு ஏசன்டராயிருந்த துவையினந் துரைக்கு எதிராக நாவலர் முன்னின்று நடத்திய நீண்டகாலப் போராட்டத் திலே நாவலரது தேசியப் பண்புகள் அத்தனையும் முனைப்பாகத் தோன்றின. இலங்கை நேசன் பத்திரிகையிலே ‘இது நல்ல சமயம்’ என்னும் மகுடமிட்டு நாவலர் எழுதிய வீரர்ந்த கட்டுரையிலே இதனைத் துல்லியமாய்க் காணலாம்:

“இது நல்ல சமயம்! சைவருக்கும் நல்ல சபயம்! வைஷ்ணவருக்கும் நல்ல சமயம்! கிறிஸ்தவருக்கும் நல்ல சமயம்! மகமதியருக்கும் நல்ல சமயம். ஒரு சமயமும் இலாத வருசமும் நல்ல சமயம்! எல்லாருக்கும் நல்ல சமயம்! ஒருவரும் சந்தேகிக்காத சமயம்! இது நல்ல சமயம். கச்சேரி உத்தியோகத்துக்களுக்கும் தலைமைக்காரர்களுக்கும், உண்மைக்கு மாருகப்பயப்படாதேயுங்கள்... நீங்களெல்லாம் உங்கள் உண்மையிலே நடைபற்று நல்லுங்கள்.”

என்று நாவலர் தர்மாவேசத்துடன் எழுதும்பொழுது தனது காலத்துக்கு உற்றேரமாத்திரமன்றிப் பொதுமக்களையும் சேர்த்தே இயக்கம் ஒன்றை நடாத்த முட்படுகிறார்; “தாம் இங்கே வந்த காலந்தொடங்கி உங்களுக்கு அநீதி செய்ய மெல்லென்த தலைப்பட்டு அதில் வர வர முதிர்க்கி பேற்று வீளங்குகிற துவையினந் துரை” என்றும், “வடமாகாணத் துவையினந் துரை” என்றும், “வடமாகாணத் துவையினந் துரை” கவானமென்று ஏசன்டான காலந்தொடங்கி, அவராலும் அவர்

கீழ் உத்தியோகத்தர்கள் சிலராலும் பலவகைப் பட்ட பெருந்துண்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறீர்கள்” என்றும் வெகுசனங்களை வீசித்துக் கூறும்பொழுது பக்களை அணிதிரட்டும் மனப் பக்குவத்தைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

வெரம்பாய்ந்த வைதிகப் பற்றுடன் சமயத் துறையில் விடாப்பிடியாக உழைத்த நாவலர், சமூகத்துறையில் தமது கவனத்தைச் செலுத்தியபொழுது, மக்கள் வாழ்க்கையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய பிரச்சினைகளில் முன்னின்று உழைத்தார். உணவு, சுகாதாரம், உழைப்பு, கல்வி, ஆட்சிமுறை முதலியன் எல்லாரையும் பாதிப்பவை. இத்துறைகளிலே ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிற் காணப்பட்ட அதீக்களையும், அபத்தங்களையும் ஆன்ம வீரர்களுக்குரிய இலட்சியப் பிடியுடனும், கண்டிப்படுத்தும் வெளிப்படுத்தினுடைய காரணமாகவே துவையினந் துரையுடன் மோதி அரை. இதன் தருக்கரித்தியான விளைவாகவே, சட்ட நிருபண சபை உறுப்பினர், மிகுந்த ரேர், குமாரக்காமியை ஆதரித்தார்; அவருக்குப் பின் அத்தானத்துக்கு சேர், பொன், இராம நாதனை ஆகரித்தார். ‘இது நல்ல சமயம்’ என்ற கட்டுரையில், அரசாங்கம் “முட்டுப்படுகிற ஜனங்களுக்கு வினத நெல்லு” முங்கைத்தைப் பற்றி ஸ்ரீ குமாரசுவாமி, சட்டநிருபண சபையிலே கேள்வி சேட்டதையும், “உண்மையை நன்றிந்த ஸ்ரீ, குமாரசுவாமி தலையினந்துரையுடைய அநீதியையும் என்னையையையும், பொய்யையும் புதக்கவர்னருக்கு மெல்லென இவிது விளக்கி, திக்தற ஏழாகளாகிய” மக்களுடைய துண்பத்தைத் துடைக்க முயன்றதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சமூகப் பிரச்சினைகளினாடாக நாவலர் அரசியலிற் சம்பந்தப் பட்டதை இறைநின் மூலம் நாம் காணக்கூடிய தாயுள்ளது. இன்று நாம் கருதும் அளவில் பரந்தபட்ட பொதுகள் இயக்கமாக, நாவலர் நடத்திய எதிர்ப்பு இயக்கம் இருந்திருக்க இயலாது. எனினும் ‘வெகுசனம்’ என்னும் சோந் கிரூட்சர் நாவலர் அன்றைய வரலாற்றுச் சூழலில் பரந்த பொருளிலே பிரக்ஞலூழுர்வ மாகடவ பயன்படுத்தினார் என்பது மனங்கொள்தத்துக்கொண்டிருக்கும். ‘வெகுசனத்துரோ

கம்” என்ற சொற்றெழுயும் நாவலர் வழங்கி யிருக்கிறார்.

தேசியத் தலைவர்களாக விளங்கிய தமிழ்ப் பேரியார்கள் அன்று ஆங்கிலத்திலேயே அரசியல் பேசினர். நாவலர் தாய்மொழியில் பேசினார்; எழுதினார். இதனால் மொழியும் வளமடைந்தது “வெகுசனத்துரோகம்” “திக்கற்ற எழுதன்” முதலியன பிற்காலத்தில் வேகமும் வலுவும் பேற்ற அரசியல் தொடர்களாகப் பரிணமித்த தையும் நாம் என்னிட்பார்த்தல்வேண்டும். இது விஷயத்தில் பின்னர் வந்த திரு. வி. க. போன்ற ருக்கு நாவலர் வழிபாட்டியாக விளங்கினார் என்றும் கூறலாம்.

சமயவாதியாகிய நாவலரை அரசியல்-பொருளாதார-சமூகத் துறையில் ஆழந்த அக்கறைகொள்ள வைத்த வரலாற்று நிகழ்வுகளில் ஒன்று ஏசர் வருஷத்தில் (1877) யாழிப் பாண்த்திலே உண்டான கொடிய பஞ்சமாகும். பஞ்சத்துடன் பரக நோயும் சௌந்து சொல் லொணக்குத் துப்பம் விளைத்தன. இப்பஞ்சம் பற்றி அக்காலத்தை யொட்டி வெளிவந்த வரலாற்று நால் ஒன்றில் உருக்கமான விவரணம் காணப்படுகிறது. ஜோன் (John) என்பார் 1882 இல் வெளியிட்ட யாழிப்பாணக் கரித்திரும் என்ற நூலிலே பின்வருமாறு எழுதினார்:

“பஞ்சமும் இதுவே சமயம் என்று அஞ்சல் இன்றி அகோரமாய்ப் பரந்தது. அகவிலை மிக விலையாயிற்று. மனுஷர் பேரும்பாலும் என்புருபிகளாயினர்; அனே கரித் கங்காளம் எண்ணிக் கணக்கிடத்தக்க தாசு இருந்தது. தீவார் தங்கள் உதரக் கணிகளை விற்று உணவுகொள்ள முயன்றனர். இறந்து, காட்டோராமாகக் கிடந்த நாட்டான் ஒருவனுடைய அங்குசேதனங்கு செய்து பரீட்சை பண்ணியபோது, இரைப் பைக்குத் தட்ட புந்தற்றை காணப்பட்டதாமே பஞ்சத்தின் விஞ்சிய கொடுமை இதாற் தெளிவாகின்றது. சுனோபகாரிகள் இதைக் கண்டு வண்ணுப்பண்ணையிற் கஞ்சித் தொட்டி யொன்றுண்டாக்கிப் பஞ்சப்பட்டவர்களுக்குக் கஞ்சிகாய்ச்சி யூற்றினார்கள்.”

ஆசிரியர் ஜோன் குறிப்பிடும் ‘சுனோபகாரிகள்’ என்னும் சொற்றெழுடர் நாவலரையும் உள்ளடக்குகிறது. அக்காலத்திலே பஞ்சப்பட்ட மக்களுக்கு வண்ணுப்பண்ணையிற் கஞ்சித் தொட்டி உண்டாக்கியது நாவலரின் நற்பணி களில் ஒன்றுக் குறைந்தது.

விவசாயம் “கவனிக்கப்படாமையாலும்” வருபானம் ஒன்றிலேயே ஆங்கிலேயராட்சியின் அக்கறை இருந்தமையாலும் பஞ்சம் முதலிய பேரிடர்கள் தோன்றின என்பதைக் கண்ணர்ந்த நாவலர் பொருளாகாரச் செய்திகளை நனுகிறோக்கினார். 1874-இல் நாவலர் வெளியிட்ட பூமிகாத்திரப் என்ற நூலில் பின்வருமாறு எழுதினார்:

“வறுமைக்கும் துள்பத்துக்கும் சகல பாவங்களுக்கும் பிறப்பிடம் மதுபானம். இலங்கையிலே பூர்வகாலத்தில் மதுபானம் மிக அரிதரிது. தந்காலத்திலோ அது விருத்தியாகிக்கொண்டே வருகிறது. துறைத்தனத்தாருக்குச் சாராயத்தினால் 1852-ம் வருஷத்து வரவு ஏற்குறைய 6,00,00 ரூபா 1872-ஆம் வருஷத்து வரவு ஏற்குறைய 20,00,000 ரூபா. ஆங்கிலேய துறைத்தனத்தார், தமக்குச் சாராயத்தால் எய்தும் பொருளைப் பிறவாயில்கள் சிவவற்றால் எய்துவிக்குத் தலைப்பட்டுக்கொண்டு சாராயத்தை ஒழிப்பாராயின், இலங்கைச் சனங்கள் செல்வமும் ஆரோக்கியமும் அடைவார்கள்.”

நான் மேலே குறிப்பிட்ட தேசியங்கள் வின் முதிர்ச்சியையும் முழுநிறைவையும் இம் மேற்கோளிலே ஐயத்திற்கு இடமின்றிக் கண்டு கெளியலாம். வட இலங்கையிலே, வைதிகசுயப் பாதுகாவலராக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த நாவலர், படிப்படியாகப் பரிணமித்து, ‘மதுவிலக்கு’ பற்றிய இக்கூற்றிலே, ‘இலங்கைச் சனங்கள்’ என்று தேசமுழுவதையும் மனங்கொண்டு பேசுவதைக் கேட்கின்கிறோம். இதுவே தேசியத்தின் பரிமை வளர்ச்சியுமாகும். இதன் வெளிப்பாட்டை, ‘விவசாயம்’ பற்றிய பிறி தொகு குறிப்பிலும் காணலாம்:

“இலங்கைச் சணங்களுக்குள்ளே முக்காற் பங்கினர் வேளாண்டொழிலாளர்; இலங்கையில் ஆற்றலொரு பங்கு நிலம் மாத்திரமே வேளாண்மை செய்யப்படுகின்றது. இலங்கை வாசிகளுக்குத் துரைத்தனத்தாருடைய சகாயம் போதுவதன்று. துரைத்தனத்தார் இங்குள்ள காடுகளை அழித்து நாடுகளாக்கி, ஏரிகளைத் திருத்தி நீர்பாய்ச்சி விப்பாராயின், இலங்கைக்குப் போதும் அளவினதாகிய நெல் விளையும்,”

அந்தியர் எமக்கு விட்டுச்சென்ற பிரச்சினைகளில் ஒன்று உணவுப் பற்றுக்குறை. இன்று வரை பெரும் பிரச்சினையாயிருந்து வரும் இவ்விஷயம் பற்றி நாவலர் கூறுவன் நுண்ணிய சிந்தனையின் பிரசிபவிப்பாய்க் காணப்படுகின்றன. இதிலும் ‘இலங்கை வாசிகள்’ என்று தேவிய அடிப்படையில் அவர் எழுதியிருப்பது நோக்கத்துக்கூடு. 1874-இல் சுமார் நூற்று கணக்கு முன் தீர்க்கதறிசனத்துடன் கறிஞர் எனக் கொள்ளலாம் அல்லவா?

சமயவாதியாய்த் தொடங்கித் தேசியவாதியாய் முகிழ்ந்த நாவலர் வாய்க் கொல் வீரர் அல்லர். செயல் வீரரும் ஆவர், 1877 இல் பஞ்சம் ஏற்பட்டபொழுது தர்மசிந்தனையுடன் கஞ்சித்தொட்டி உண்டாக்கியதோடு அமையாது, ‘யாழி பாணம் - யட்டக்களப்புவர்த்தக வேளாண் சங்கம்’ என ஒரு நிறவனத்தையும் தொடங்குவதற்கு முன்னின்றுமைத்தார். சங்கத்தின் செயல்களை ஊக்குவிப்பதற்காகத் தாழே இரண்டாய்ரம் ரூபாவுக்கு, இரு நூறு பங்குகள் வாங்கிக் கூட்டு முயற்சியை வளர்க்க முனைந்தார். இவ்வாறே சந்தளாய் நிலத் திருத்தத் திட்டத்திலும் அதிக அக்கறைகொண்டிருந்தார் நாவலர். இவையாவும் நாவலரதுகளுடையெட்டுமும், காட்சியும், அக்கறைசனங்கும் அக்கறைகளுடைய சென்றமையை எமக்குக் காட்டுகின்றன. இது தேசியத்தின் விரிவு என்றும் கூறலாம்.

இந்த நன்மரபிலேயே நாவலருக்குப் பின் வந்த தேசியத் தலைவர்களான சேர். பொன் இராமநாதன், சேர். பொன். அருணாசலம் சேர். அம்பலவாணர் கனகசபை, கௌரவ பாலசிங்கம் முதலியோரும், மாவட்டரீதியில் தலைவர்களாய் விளங்கிய தெ. அ. துரையப்பா பிள்ளை, கௌரவ ச. இராசரத்தினம் போன-

ரேரும் தாம் தமிழர்களாய் இருந்தபோதும், பிரச்சினைகளை நாடு முழுவதற்கும் பொதுவான வையாகவே நோக்கினர். இலங்கைத் தேசியத் தின் வரலாற்றில் இவர்கள் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுபவர்கள். இம்மரபின் மிக முக்கியமான பண்பு, நாட்டு ஒற்றுமையும் நல்வாழ்வு மாகும். நாவலர் மரபுக்குப் பெருமைதந்தவர்களில் ஒருவரான சன்னாம் குமாரசவாமிப் புலவரின் நன்மானாக்கர்களில் ஒருவரான புலவர் மனி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் 1926-ஆம் ஆண்டிலே பாடிய ‘இலங்கை மனிதத் திருநாடு’ என்று தொடக்கும் பாடவிலே,

“இலங்கை மனிதத் திருநாடெங்கள் நாடே - இந்த இனிப் புணர்ச்சி பெற்றுல் இன்பாலே”

எக்குறினுட். அந்த உணர்ச்சி பெறுவதற்கு, நாவலர் வேறொரு தொடர்பிற்குறியது கோல் இது நல்ல சமயம். நாவலர் வழி வரும் தேசியம் இச்சமயத்தில் நமக்கு வழிகாட்டக் கூடியதாகும்.

வரலாறு

மனித சம்பந்தமான அறிவுக் குறைகள் அனைத்துள்ளும் மானிதமானது வரலாறு. சிறந்த மனிதப்ரிமானர் பண்புகளை வேண்டியும் தூண்டியும் நிற்பது அது-அச்சுறு - பேளதீக விஞ்ஞானங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு இதுதான். புரிசுரித வியல். கணிவியல், பொதிகம், இரசாயனம் என பவர்னறப் படிப்பதற்கு மனிதப்பிமானம் தேவையில்லை. இப்படிப்புக்கள் மனிதாபிமானத்தை உருவாக்குவதுமில்லை. இவையெல்லாம் சடவல்கள் உயிர்க் கூருளைப்பற்றிய கவனிகள்; தாவரவியலும் அப்படிக்கான். தாழ்ந்த ஏர்க்கு உயிர்கள் ஏற்றிபேசுத் தேவை. உயிரிலும் உடற்கர்ந்துபலும் மனிதனின் நிலைவார வெந்து சேரும் என்னும், அதை விவரித்தீர்கள் வே கொள்ளும். விஞ்ஞானங்கள் மிக உயர்ந்து வரலாறு. ஒன்னில், அது கூறும் பொருள் இயற்கையின் மிக வியர்ந்த வேலைப்பாட்டைப் பற்றியது. நன்மை, தீமை பற்றிய அறிவும், சரி, பிழைபற்றிய நியமமும் உள்ள ஓர் உயிராக: நியாயித்து முடிபு கூறுகர்கும்; கலை-இலக்கிய எழில்களைப் படைத்தற்றும் வல்லவருக்கு, இயற்கையின் ஏக்கீக்களை வென்றடக்கும் பேராற்றல் உடையவருக்கு: அறிவுதும் அறியாமலும் இவையின் தலைவிதினைப் பிருமானிப்பவனுக்கானபடே வரலாருகும்.

—ஏ. எ.ப். பொஸாட்.

இலக்கீயம்

த. தில்லைநாதன்
தமிழ் விரிவுரையாளர்

நாவலர் அடிச்சுவட்டில் இலக்கீய வளர்ச்சி என்று பேசும்போது சௌலத்தைக் காத்து வளர்ப்பதையும் அதற்குக் கருவியாகிய கல்வியை வளர்ப்பதையும் நோக்க மாகக்கொண்ட நாவலருக்கு இலக்கீய வளர்ச்சியில் ஏது நாட்டம் என்று ஒரு சிலர் கேட்கவீங்கிறார்கள். சௌலத்தை வளர்ப்பது மட்டுமே நாவலர் தோக்கம் என்பதை நாம் வாசத்துக்காக ஏற்றுக்கொண்டாலும்கூட, எமது இலக்கீய வளர்ச்சிக்கு அவர் உதவியும் உறுதியுமின்தவரென்பதை மறுக்க முடியாது.

ஆட்சித் தலைவரின் சீர்த்தியை நிலை நாட்டுவதைக் குறிக்கோளாகக்கொண்ட புறநாநாற்றுப் பாடல்களும், அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும் என்பதையும் உரைசால் பத்திரிகையை உயர்ந்தோர் எத்துவர் என்பதையும் ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும் என்பதையும் நாட்ட எழுந்து சிலப்பதிகாரமும், இராமன் கணதையை ஆடை பற்றி அறைய வந்து கம்பராமாயணமும் தமிழிலக்கீயமானது உருவிலும் உள்ளடக்கத்திலும் வளர் உதவியிருக்கின்றவைவென்பது எத்தனை உண்மையோ அத்துணை உண்மை ஆற்றுமுகநாவலரின் பதிப்புக்களும், உரைகளும், உரைநடைநால்களும் தமிழிலக்கீய வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளவைவென்பதுமாகும்.

தமிழ் மக்கள் விடுதலை தவறிக்கொட்டு, அரசியல் பொருளாதார ரீதியில் மட்டுமன்றி சமய, இலக்கீய, கலாசார ரீதியாகவும் அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த காலத்திலே தோன்றியவர் நாவலர். ஆங்கிலக் கல்வியையும் கிறித்தவமத்தையும் பரப்புவதில் முனைந்து நின்றவர்கள் கடேச மதங்களைமட்டுமன்றிக் கலாசாரத்தையும் பழக்கவழக்கள்களையும் இலக்கீயங்களையும் கூட இழித்துவரத்தனர். இந்து இலக்கீயங்களிற் பயனுள்ளவை சிறிதளவாவது உண்டா என்ற சந்தேகத்தினை வெளிப்படையாகவே அவர்கள் எழுப்பினர்.

அந்தியரின் ஆன்மீக கலாசார ஊடுருவங்களினாலும், கீழ்ப்படிவுள்ள எழுதுவினாகுர்களை உற்பத்தி செய்யும் ஆங்கிலக் கல்வியினாலும் எமது சமயங்கள் மட்டுமன்றிக் கலாசாரமும் கலைமரபுகளுங்கூட தசைக்கப்பட்டன. அந்திய ஆட்சியாளரினால் அளிக்கப்பட்ட சமூக, பொருளாதார இலாபங்களை முன்னிட்டுப் பலர் தமது சமயத்தையும் பழக்க வழக்கங்களையும் பேசும் மொழியையும் மட்டுமன்றி மதிப்பீடுகளையும் பாற்றத் தொடங்கினர், கீழைத் தேயச் சிந்தனைகளும் இத்தகையவர்களினால் உதாரணம் செய்யப்பட்டன. இந்திலை நீடித்திருந்தால் நாம் கீழைத் தேயத் தவராயுமில்லாது மேலைத் தேயத்தவராயுமில்லாது ‘சின்ன இங்கிலாந்தில்’ திரிசுங்கு நிலையிலே தொங்கிக்கொண்டு அந்தரப்பட்டிருப்போம். அவ்வாருகியிருந்தால், எமது பாரம்பரியம், எமது இலக்கீயம் என இன்று நாம் பெருமைப்பட முடிந்திருக்குமா?

அந்தப் பணப்புத்தில் நோக்கும்போது தான் எமது கலாசார மரபுகளைப் பேணுவதில் ஆறுமுகநாலால் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள், எமது இலக்கிய பாரம்பரியம் அறுந்து விடாமற் கூப்பாற்றிய பெருமைக்கும், அது காலத்துக் கேற்ற வகையில் வளர்ச்சி கண்ட சிறப்புக்கும் அடிப்படையாக அமைந்ததை அவதானிக்க இயலும். அந்த வகையில் முதலிற் பொது வாசத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், அடுத்து ஈழத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் நாவலர் எவ்வெவ்வகையில் உதவினார் என்பதை ஆராயவேண்டும்.

தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நாவலர் ஆற்றிய பணிகளில் முதலிற் குறிப்பிடப்படவேண்டியது அவரது கல்வித்தொண்டு. ஊரேங்கும் கல்வி நிலையங்கள் நிறுவி இலவசக் கல்வியைப் பரப்ப வேண்டுமென்ற அவரது வேட்கை இலங்கை யிலும் இந்தியாவிலும் சில கல்வி நிலையங்கள் தோன்றக் காரணமாயிற்று. கல்வி ஒரு சிலரின் ஏகபோக உரிமையாக இல்லாது பொது பக்களைப் பறவியதுதான் இலக்கியங்களைப் பலர் கற்க வழிகோலியது என்பதும் இலக்கியம் பக்கள் வளர்ச்சிகாணக் காலாயமைந்தது என்பதும் மறுக்கவியலா உண்மையாகும்.

அங்கில மூலம் அந்நியராட்சியில் போது நடைபெற்ற கல்வி எத்தகையதாயிருந்தது? தொடர்பற்ற சில அரசு வரலாறுகளையும், புலியிடல், எண்தம், அடிப்படை விஞ்ஞானம் போன்றவற்றையும் பாடசாலைகளிற் கற்பித்தனர். அங்கு பயிலும் மாணவர் தமது நாட்டின் கடந்த காலத்தையோ எதிர்காலத்தையோ பற்றிய உணர்வு பெறவில்லை அவர்கள் பெற்ற கல்விக்கும் அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்த மக்கள் சமுதாயத்தின் உணர்வுகளுக்கும் சிந்தனைகளுக்கும் தேவைகளுக்கும் இடையே தொடர்பற்றிருந்தது. அதையே மகாகவி பாரதியார்,

“நரி யிரசிறு சேவகர், தாதர்கள்
நாயை எத்திரி யொற்றர், உணவினைப்
பெரிதெ எக்கொடு தம்முயிர் விற்றுமே
பேடி யர், பிறர்க் கிச்சகம் பேகவோர்
கருத மில்வகை மாக்கள் பயின்றுஇஞ்
கலை” எனக கடிந் குறைத்தார்.

இத்தகைய ஒரு குழந்தீஸ்யிலே சுதேசிகளின் இதய நாடியை உணர்த்தக் கூடிய தமிழ்க்

கல்வியை ஊட்ட முன்வந்த தாவலர் அம்மக்களின் கலையிலக்கியமரபுகளையும் பேணி வளர்க்க உதவியவராவார். மாணவர் தமது பாரம் பரியம், நாடு, சமயம், கலாசாரம், பழக்கவழக்கங்கள் முதலியவற்றை அறிந்து பரிசுத்தக்க வகையில் அவரால் ஆக்கப்பட்ட பாலபாடங்களும் இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டியவையாகும்.

இரண்டாவதாய்க் குறிப்பிடத் தக்கது நால்லாது பதிப்புக்களும் உரைசனுபாகும். கவனிப்பாரற்றுச் செல்லுக் கிரையாய்க் கிடந்த பல பழந்தமிழ் நூல்களை மக்களுக்கு விருந்தாக்கிய பெருமைக்குரியவர் நாவலர். சூவ சம்பந்தமான நூல்களை மட்டுமே நாவலர் வெளியிட்டார் எனச் சிவர் குறலாம். அந்தியமகிப்பீடுகளுக்கு ஆட்பட்டவர்கள் கைவம் சார்பான நூல்களைப் பறக்கணித்த முயற்சி தொடர்த்து உறுதிபெற்றிருக்குமாயின், தமிழிலக்கியங்களில் ஆகக் குறைந்தது அரைவாசியையாவது யாம் இழந்திருப்போம். அதுமட்டுமல்ல. ஆரம்பத்தில் சூவ நூல்களை வெளியிடுவதில் மட்டும் ஆரவங்கொண்டிருந்த நாவலர், தமிழ் மக்கள் தமது சிறந்த இலக்கியங்கள் இலக்கணங்கள் அனைத்தையும் கற்றுத் தமது மொழியினதும் இலக்கியத்தினதும் தனித்துவத்தையும் பெருமையையும் பேணவேண்டும், பரந்த இலக்கிய அறிவும் உலகானுபவமும் ஈட்டவேண்டும் என்பதையும் உணர்ந்துகொள்ளாமல் இல்லை.

தாம் வெளியிட்ட திருக்கோவையார் பதிப்பின் அனுபந்தத்திலே, “முற்காலத்தில் உள்ள மகிழம் பொருந்திய புலவர்களாலே தமிழிற செய்யப்பட்ட நூல்களுள்ளும் உரைகளுள்ளும் அளவில்லாதவைகள், அச்சிற் பதிப்பீக்குத் தம் வழக்கம் இல்லாம்யால். இறந்துபோயின். இறவாது இக்காலத்தில் எஞ்சிபிருப்பவைகளும் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலே எழுத்தும் சொல்லும் யிருந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு பின்றப்பட்டனவாய், சிலவிடங்களில் மாத்திரம் அருடி வழங்குகின்றன... யாவருக்கும் எளிதிற் பயன் படும்பொருட்டு முக்கியமாய் உள்ள நூல்களையும் உரைகளையும் பலவிடங்களிலிரும் வருவிக்கப்பட்ட பல பிரதிகளைக் கொண்டு ஒருவாறு பரிசோதித்து அச்சிற் பதிப்

வித்துப் பிரசடனாக் செய்யவேண்டும்... கள்ளிப் போருளைடு சூல்பெப் பொருளும் ஒருங் குடைய மகிழை பொருந்திய படாதிபதி களும் பிரபுக்களும் நமது தமிழ் நாட்டிலும் தமிழ்ப் பாணங்களிலும் அபிமானமுடையவர்களாகித் தங்கள் தங்களால் இயற்ற உதவி செய்து இம் முயற்சிகளை நிறைவேற்றுவார்களாயின், நமது நாட்டிலே, எம்மொழியிலும் இனிய நமது தமிழ் மொழி வளர்ந்தோங்கும்” என்று நாவலர் எழுதி யுள்ளார். அத்தோடு, இறையனர்கப் பொருஞ்சைர, தொங்காப்பிய உடைகள், வீரசோழிய வூரர, நேவிநாசவுரர், விஸ்பிபுத்தூராழ்வார் பாரதம், கல்லாடவுரர், சீவகசிந்தாமணியுரை, சிறுஞ்சமூலவுரர், கால்நாற்பதுரர், களவுறி நாற்பதுரர், புறந் நூற்றுரர், முதலிய ஜம் பதக்குமேற்பட்ட இலக்கியங்களை வெளியிடத் தாம் திட்டமிட்டிருந்தமையையும் அவர் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்.

மேலே காட்டிய நாவலர் கூற்றும் பிரசடன மும் சமயவரம்புகளைக் கடந்த அரைது இலக்கிய நோக்கினைப் புலப்படுத்துவதோடு, தமிழ்லக்கியம் சிறந்து வளர உரமிட்ட சமகாலப், பிற காலப் பதிப்பாசிரியர்களுக்கும் அவரே வழி காட்டி என்பதனையும் தெளிவாக்கும், “இலக்கன இலக்கியப் பிளைழகளும் அக்கப் பிளைழகளும் இல்லாமல் உயர்ந்த தமிழிலக்கண இலக்கிய நூல்களையும் சைவ சமய நூல்களையும் பதிப்பித் துடவொர் அரியரான எமது இளைஞர்க்காலத் தில் ஆறுமுகநாவலரவர்களே அந்நூல்களைப் பிளைந்தப் பதிப்பித்து உதவினவர்கள்” என்று மறைமலையிடகள் கூறியிருப்பது அக்காலகட்டத் தில் நாவலர் பதிப்புக்கள் தமிழிலயக்கிய அறிவு வளர எவ்வளவு உதவியாயமெந்தன வென்பதைக் காட்டும்.

மூன்றாவது, ஆனால் மிக முக்கியமாகக் குறிப் பிடப்படவேண்டியது நாவலரது உரைநடைப் பண்யாகும். செய்யுளிலே எழுதப்படுவதே இலக்கியமெனக் கருதப்பட்ட நிலைமாறி உரைநடை தலைமைபெற்றநமக்கும் யாவருக்கும் பொருள்விளங்கத்தக்க உரைநடையிற் காலத் திறகேற்ற இலக்கியங்கள் தமிழிலே தோன்றி வளர்ந்தமைச்சும் நாவலர் உதவியவராவார். நம்முடைய சைவ சமய நூல்களை எவ்வாருக்

கும் எளிதின் உபயோகமாகும் பொருட்டு வெளிப்படையாகிய வசன நடையிற் செய்து அச்சிற பதிப்பித்து வெளிப்படுத்துவது” தமது நோக்கமென்று, தமது கந்தபுராண வசன முக வரையிற் நாவலர் குறியுள்ளார். எல்லோருக்கும் எளிதிற பயன்படுமாறு வசனநடைக்கயாளப்பட்டமை இலக்கிய வளர்ச்சியில் விதந்து குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். எத்துணைச் சிறந்த தரத்தினவாயினும் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலோருக்குப் பயன்படாதிருக்கும் வரை இலக்கியம் வளர்ச்சிபெற்ற தாக்க கொள்ளல் சாலாது.

நாவலரைப் பற்றி ஏ. வி சுப்பிரமணியஜையர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: “சைவ சமயத்தலைவர் என்ற முறையில் ஆறுமுகநாவலர் செய்த சேவைகள் குறிப்பிடத் தக்கவைபே ஆயினும், தமிழ்க் கல்லீக் காற்றிய பண்யின் மூலமே அவர்மிகச் சிறப்பாக நினைவுகூரப்படுவார். தமிழ்ப் புலவர்களும் கல்லீமான்களும் மலினப்படுத்தப் பட்ட யாப்புக்களைக் கையாண்டு சம்பிரதாயமான பிரபந்தக்களையும் தலபுராணங்களையும் எழுதிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உரைநடை முக்கியமென்பதை உணர்ந்த ஆறுமுகநாவலர் தானே அதற்கு வழியும் காட்டினார். அவர் காலத்துக்கு முன் வீரமாழுனிவரின் வேதியர் ஒழுக்கம், பரமார்த்த குருக்கதை, இராமவிங்க கவாசிச்சின் மனுநெறி கண்ட வாசகம், பண்டை இலக்கிய, தத்துவ உரைகள் போன்ற சில உரைநடை நூல்கள் இருந்தனவென்றாலும், செய்யுளில் இருப்பது போன்ற சிறந்த இலக்கியங்கள் உரைநடையிலும் அமையுதியுமென்பதைத் தமிழ்க் கல்லீமான்கள் உணர்ந்திருக்கவில்லை. உண்மையில் ஆறுமுகநாவலரே தற்கால இலக்கிய உரைநடையின் தந்தையும் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் மாபெரும் உரைநடை ஆசிரியரும் அவார்.”

எனவே, அரைத்தமாவையே அரைக்கும் செய்யுட் பிரயத்தனங்களால் மலினப்பட்டுத் தேங்கிக் கிடந்த தமிழை விடுதலைசெய்து மக்கள் சொத்தாக்கிய பெருமையில் ஆறுமுகநாவலர்களும் கணிசமான டங்குண்டு, உரைநடையிலே சிறந்த இலக்கியங்களை உருவாக்கலாம் என்பதை உணர்த்திய வகையில் நாவல், சிறுக்கதை,

நாடகம் ஆதிய உரைநட்ட இலக்கியங்களின் வளர்ச்சிக்கும் நாவலர் அடிகோவியவராவார்.

நாவலர் அடிச்சுவட்டில் வளர்ந்த ஈழத் திலக்கியம் பற்றி இரு விடயங்களை மிக முக்கியமாகக் கூறவேண்டு. ஒன்று, பொருளுக்கு முதன்மைதந்து தர்க்கரீத்யான துணிவேடும் உண்மைதே ஓம் வேட்கையுடனும் வசங்கத்தைத் தொடர்பு சாதனமாகவே பயன்படுத்திக் கொண்டு இலக்கிய ஆய்வுகள் நிகழ்வதாகும் உரத்த தற்புகழ்ச்சி இன்றி. உணர்ச்சிவசப் படாது, அவசியமற்ற ஆடம்பரங்களையும் அலம்பல்களையும் தவிர்த்தத் தக்க ஆதாரங்களுடன் எண்ணங்களை ஆற்றிருப்புக்காக வெளியிடும் இச்சிறப்பினைச் சி. வெ. தாமோதரம் ரிஸ்ளை, கவாமி விடுலானந்தர், சி. கணேசையர், பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிஸ்ளை, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிஸ்ளை, கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் முசலிய பல ஈயத்தமிழறிஞர்களிடம் காண முடியும். தமிழ் நாட்டோடு ஒப்பிடும் போது, ஈழத்தின் இம்மரபு உண்மையிலேயே பெருமைக்குரியது; “தருக்க நூல்களைக் கற நறிந்து, எடுத்த விடயத்தை நியாயம் வழுவாமல் எழுதவும் பேசுவும் பழகுக” என்ற நாவலர் அடிச்சுவட்டினைத் தழுவியது. இம்மரபின் தாக்கத்தினை எமது ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களிடம் கூடக் காணவியலும்.

இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. நாம் இன்று ஈழத்திலக்கியம் என்றும், தேசிய இலக்கியம் என்றும், எமக்கென ஒரு பாரம்பரியச் சிறப்புண்டென்றும் பெருமையோடு பேச எமத்து அடியெடுத்தக்கொடுத்தவரும் உறுதியளித்த வரும் நாவலரே என்பது. “ஸமமண்டலத்துள்ள யாழ்ப்பாண முதலியன தமிழ் வழங்கு நாடாதல் பின்னர்க் காட்டுவாம். ஈழத்தீவனநிகழ்ச்சிபோலக் கூறிய நீர் இது நாவலந்தவேண்டுதாயும் சுற்றே சிந்தியும் சிந்தியும்” என்ற நாசிக்கபுர வீராசாமி முதலியாருக்கு நால்வரி ஏசுக்டர் கொழுத்திய நாவலர் யாழ்ப்பாணத்தொராற் செய்யப்பட்ட இருபதுக்கு மேற்பட்ட தமிழ் நூல்களைப் பெருமையோடு அவருக்கு எடுத்துக்காட்டியமை இங்கு நினைவுக்காரத்தக்கது.

நாவலர் அடிச்சுவட்டில் நா. கதிரவேந்திரன்ஸை, ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை, மட்டுல்கெ. வேற்பிள்ளை, சாவகச்சேரி ச. பொன்னம்பலபிள்ளை, சி. கணேசையர், பண்டிதர் அருளம்பலவனுர் முதலிய சிறந்த உரையாசிரியர்களையும் பதிப்பாசிரியர்களையும் ஈழநாடு கண்டிருக்கிறது. பெரும் சந்தையையும் விளம்பரத்தையும் தமிழ் நாட்டு உரையாசிரியர்களே ஆக்கிரமித்துள்ள போதிலும், அமைதியும் ஆழமும் வாய்க்கப்பெற்ற ஆராய்ச்சிப்புல்லமையை ஈழநட்டிலே கவனிக்கவியலும். அப்புலமை, ஆர்ப்பாட்டமும் உணர்ச்சிமுனைப்புமின்றித் தர்க்கரீதீயாகவும் வரலாற்றுக் கண்ணேட்டத்திலும் ஈழத்தீவில் இலக்கிய ஆய்வுகள் இன்று நடப்பதற்குத் துணையாயமைந்துள்ளது.

இலக்கியத் துறையிலும் நாவலரின் அடிச்சுவட்டு வண்ணத்தினைக்கண்டுகொள்ள இயலும், செய்யுளிலக்கியத்துறையிலே சௌவசமயத்தைக்காத்து வளர்க்கும் உணர்ச்சியோடு நாவலர் காலத்திலும் அவருக்குப் பின்னரும் பல நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. ஆறுமுசுநாவலர் சைவத்தைப் பேண எடுத்த முபற்சிகள்னுலே தூண்டப்பட்டுத் தலங்களையும், வீரதங்களையும், சைவ உண்மைகளையும் போற்றும் பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களுட் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் முத்துக்குமாருக்கவீராயர், சபாபதி நாவலர், ரேஞ்சிராய முறவியார், முருகேசபண்டிதர், ஏரம்பையர், சிவமெபுப் புலவர், குமாரசாமிப் புலவர், மயில்வாகணப் புலவர், தெ. அ. துறையப்பாபிஸ்ளை, சோமகந்தாப் புலவர் ஆகியோராவர்.

நடகங்கள் மூலமாகவும் சமயத்தை வளர்க்கும் முயற்சி ஈழத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சைவ சித்தாந்தத்தை விளக்கும் சோமகந்தாப்புலவரின் உயிரினங்குபரன் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டியது.

அந்தியமத் ஆதிக்கத்திலிருந்து சௌவத்தைப் பேணும்பொருட்டுச் சைவ சமய நூல்களையும் உண்மைகளையும் பறப்பிய நாவலர், அத்தோடு நில்லாது சைவ மக்கள் மத்தியிற் காணப்பட்ட முரண்பாடுகளையும் மூடநம்பிக்கைகளையும், பல வீணங்களையும் கடித்து நீக்க முயன்றார்.

சம்பளம், சிதைம், பொருக, உத்தியோகம் முதலியவற்றின் பொருட்டு மதம் மாறுவதனையும், சமயத்திலுக்கூட ஒழுக்கம் தவறி நடப்பதனையும், மக்கள் மதுபானம் அநுந்துவதனையும், ஆலயங்களில் உயிர்க்கொலை புரிவதனையும் பொதுப் பெண்கள் நடனமாடுவதனையும், வேடிக்கை அலங்காரம் வாண விளையாட்டாகியவற்றிலும் வழக்காடுவதிலும் பொருள் விரயங்கு செய்வதையும் அவர் நேரடியாகக் கண்டித்தார். இவற்றின் திங்குகள் ஈய்த்துச் சிறுக்கதைகள் பலவற்றிலும் பின்னர் உணர்த்தப்பட்டுள்ளன. வரதர், என். கே. ரகுநாதன், கனக. செந்திநாதன், சொக்கன் முதலியோர் சிறுக்கதைகளில் இதனைச் சிறப்பாகக் கண்டு தெளியலாம்.

சமுத்திலே தோன்றிய நாவல்களிலும் இத்தகைய செயல்கள் கண்டிக்கப்படுகின்றன. ம. வெ. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையின் கோபால் நேசரத்தினம் என்ற நாவலிலும் இடைக்காட்டின் நீலகண்டன் ஒரு சாதி வேளான், சித்த குமாரன் ஆகிய நாவல்களிலும் இதனை நன்கு கண்டுகொள்ள வியலும். சமுத்திலெழுந்த ஆரம்பகாலத் தமிழ் நாவல்கள் பல சமயப்பாதுகாப்பினையும் சமய வளர்ச்சியையும் குறிக்கொள்கவே கொண்டிருந்தன.

மேலே காட்டிய வழிகளிலே தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஈழத்தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் உதவியவர் நாவலர். அவரது அடிக்கவுட்டிற் செல்வதென்றால், அவர் கையாண்ட ஒருவங்களையும் முறைகளையும் விடயங்களையுமே திரும்பத்திரும்பக் கையாளவேண்டும் என்பதில்லை. “மாறுதல் இந்த ஜகத்தின் முதலாவது விதி... நமது பூர்வீகர்களுடைய வழிகளில் இந்தக் காலத்திலே நமக்கு உதவக்கூடிய அப்சங்களை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு, பயனில்லாதவைகளை மாற்றுவதனால், நமக்கு முன்னேர்களிடம் பக்கிக் குறைவு ஏற்பட்டதாக அர்த்தமில்லை. ஒருவன் தனது பூர்வீக ஆஸ்திரியிலே நல்ல கழனிகளையும் தோட்டங்களையும் வைத்துக்கொண்டு முன்னால் புதுமாக இருக்கும் காட்டுக்கெளியை நாளூருக்கெட்டுத் திருத்தினால், அவன் பிதுர் துரோகியாவானு?“ என்ற மகாகவி பாரதியின் கருத்து மனங்கொள்ளத் தக்கது.

நாவலர் மக்களோடு அவர்களுக்கு இலேசிறபொருள்விளங்கத்தக்க மொழியற் பேச முன்

வந்தார் என்பதும் அம்மகிளாது வாழ்வை அற வழியிற் சிராக்க முனைந்தார் என்பதும், பஞ்சமும் அநீதியுங்கண்ட விடத்து இரங்கினார், சினங்கொண்டார் என்பதும் ஒப்ப முடிந்தவையாகும் இன்றைய எமது சிறந்த இலக்கிய ர்த்தாக்களும் அவ்வழியிற் செல்வதாகவே தெரிகிறது. நாவலர் கையாளாத வடிவங்களை அவர்கள் கையாளலாம். நாவலர் அனுகாத முரண்பாடுகளையும் பிரச்சினைகளையும் அவர்கள் அனுகாலம், ஆயினும், நாவலரது மனுதாபிமானத்தையும் அநீதியை எதிர்க்கும் துண்விளையும் எமது முன்னணி எழுத்தாளர்கள் முன் எடுத்துச் செல்கிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை கூறுவது போல், “நாவலர் மனிதரை மனிதராக்குவதற்கு, அஃதாவது வையத்து வாழ்வாங்குவாழ்வதற்கு நால்கள் எழுதினார்; அச்சிட்டார், மனிதருக்கு நூல் செய்தார்; வெளியிட்டார்.” அதனையே எமது இலக்கிய எழுத்தாளர்களும் செய்கின்றனரென்றும் இனிமேலும் செய்வரென்றும் நம்புகின்றோம்.

ஒருவன் தனது திராமத்தை நேசிக்கவில்லையென்றால் அவனால் தனது நாட்டையோ மக்களோயோ நேசிக்கமுடியாது; தனது நாட்டு மக்களை நேசிக்கவில்லை என்றால், அவனால் மனிதகுலத்தையும் நேசிக்கமுடியாது.

எழுத்தாளனைப் பற்றியும் இவ்வாறே கூறுமுடியும். தனது நாட்டு மக்களின் இலட்சியங்கள் ஓர் எழுத்தாளனுக்கோ அல்லது களிஞருக்கோ அன்னியமானவையாக இருந்தால், அந்த எழுத்தாளனே கவிஞரே எப்படி ஏனைய மக்களின் அன்பைக் குறித்துப்பேசமுடியும்? அவன் எவ்வாறு தன்னை ஒரு மனிதாபிமானியாக, மனிதகுலத்தின் மிகவுயர்ந்த தார்மீகக் கோட்பாடுகளுக்காகப் போராடுபவராகக் கருதிக்கொள்ள முடியும்?

அன்வர் ஆயிர்ஜினேஸ்

கல்வி

எம். எம். கமீம்
கல்வி இயக்குநர், மட்டக்களப்பு

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆராய்ச் நாவலருடைய சமயத் தொண்டு, இலக்கியப்பணி ஆசிய வற்றைப் பற்றிப் பரவலாக ஆராய்ந்து வரும் இக்கால கட்டத்தில், அவரது, கல்விக் கருத்துக்கள் இன்றைய சமூதாயத்தில் ஏற்பட்டுவரும் கல்விக் கொள்கைகளின் மாற்றங்களுக்குமைய எவ்வாறு பயன்படலாம் என்ற ஆராய்ச்சி நாவலர் பணியின் முக்கியத்துவத்தை இன்னெனுது துறையில் அறிந்துகொள்ளவதுடன் இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தம் பயனளிப்பதாக அமையும். எனவே, எமது நாட்டுக் கல்விக்கொள்கையில் இன்று ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களை நாவலரது கல்விக் கருத்துக்களின் பின்னவனி யில் ஆராய்வது சாலச் சிறந்ததாகும்.

‘யுனெஸ்கோ’ ஸ்தாபனம் சமீபத்தில் நடாத்திய இரு ஆராய்ச்சிகள் இன்றைய கல்வி வளர்ச்சியினால் மனித சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டுவரும் சமூக, உளியல் மாற்றங்களைப் படம்பீடித்துக் காட்டுகின்றன. “உலகக் கல்வி நிலையில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி” 1. என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த ஆராய்ச்சியும், சமீபத்தில் வெளிவந்த “வாழ்வாங்குவாழுக் கல்வி” 2. “யுனெஸ்கோ” அறிக்கையும் மீது ஒற்றப்பீட்டுப் படும் இரு ஆராய்ச்சிகளுமாகும். கல்வியென்றால் என்ன? கல்வியின் நோக்கங்கள் என்ன? என்பன தொடர்பாடுப் பொதுவாக இரு சருத்துக்கள் கூறப்பட்டு வந்தன. கல்வியென்பது பண்டைப் பாரம்பரியங்களைப் பேணுவது; கல்வியின் தொக்கம் - ஆற்றல் உள்ள சமுதாயத்தை உருவாக்குதல் என்பனவே இல்லை கருத்துக்கள். ஆனால் இருபதாம் நூற்றுண்டின் பிறபகுதியிற் இந்நோக்கங்களில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன இப்புதிய நோக்கங்களை மூன்றாக வகுக்குத்துக்கூறலாம். முதலாவது கல்வி யென்பது மனிக் சக்கியிற் செய்யும் முதலே; அதாவது கல்வியைப் பயித சக்கியை அதீசரிக்கச் செய்யும் மூலதலமாகக் கணித்தல். இரண்டாவது நாட்டின் சக்கிக்கும், வளர்ச்சிக்கும் கல்வியைப் பயன்படுத்துதல்; அதாவது நாட்டின் தொழில்களுக்கேற்பக் கல்வியை அமைத்தல்; மூன்றாவது அரசியற் கொள்கைகளுக்கேற்பக் கழுதாயத்தை உருவாக்குதல். இப்புதிய நோக்கங்களினால் சமூகத்திலேற்பட்ட விளைவுகள் எவ்வள? என்பதைப் பற்றித்தான் மேற்கூறிய ஆராய்ச்சிகள் நடாத்தப் பட்டன. இதையே பிலிப் கூம் (Philip Coomb) என்ற ஆசீரியர் உலகக் கல்வி நிலையில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி எனக்கூறுகிறார். இந்நெருக்கடிக்கான நான்கு முக்கிய காரணங்களையும் அவர் கூறியுள்ளார். கல்வி பயில்வோர் தொகை கூடியமை, கல்வி முதலே செய்யப்போதிய வசதியில்லாமை; கல்வித் திட்டங்களிலுள்ள செயல்டக்கம்; சமுதாயத்திலுள்ள செயல்டக்கம்; என்பனவே அக்காரணங்கள் ஒவ்வொரு நாடும் தனது தொழில் வளர்ச்சிக்குரிய மூலதனமாக யட்டும் கல்வியைக் கணிக்க முற்பட்டதன்

1. World crisis in Education. 2. Learning to be.

விளைவாகச் சமுதாயத்தில் பெரும் மாற்றம் சமுதாயம் இன்று ஒரு தத்துவத்தைத் தேடி ஏற்பட்டது. சி. பி. 'ஸ்நோ' (C. P. SNOW) அலைன்றது.
 என்ற ஆசிரியர் இரு கலாசாரங்கள் என்ற தமது நூலில் கூறியுள்ளதுபோல் "விஞ்ஞானத்தை மட்டுமே கற்ற ஒரு சாரா கும் கலை இலக்கியத்தை மாத்திரமே கற்ற ஒரு சாராகுமாக மனித சமுதாயம் வெவ்வேறுக வளர்ந்த காரணத்தால் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்ளாத நிகையில் இருக்கின்றனர். விஞ்ஞானம் கற்றவர்கள் சமூக உணர்வேயில்லா மல் விஞ்ஞானத்தில் மட்டுமே அக்கறை காட்டியதனால் 'இயந்திர மனிதர்கள்' என்று கூறு மளவுக்கு அவர்கள் உணர்வற்ற ஒரு சமூகமாக வளர்ச்சியடைந்தனர். இருபதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் முதலாளித்துவ நாடுகள் தொழிலை மையமாக வைத்து விஞ்ஞானக் கல்வியை மட்டுமே புகட்டியதன் விளைவாக இதயமில்லாத இயந்திர சமுதாயம் ஒன்று தோன்றக் காரணமாயிருந்தது. இதனையே "இயந்திரக் கலாசாரம்" எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். இதன் விளைவாகப் பண்டைய பாரம் பரியமும் கலாசாரமும் மக்கள் மனதினிற்றும் அகன்று வருகின்றன. பயன்கருதியே ஒவ்வொன்றும் கணிக்கப்படும். காலமாக இன்றைய காலம் உள்ளது. மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் இன்று "கொம்பியூட்டர்கள்" ஆட்சி செலுச்சிவருகின்றன. ஆசிரியர்களுடைய உதவியில்லாமல் கல்விப்பயிற்சி பெறுமளவுக்கு இயந்திரமுனை வளர்ந்துள்ளது. இவ்வியந்திர சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி எந்த அளவு மனிதகுலத்தைப் பாதித்துக்கொடுத்துள்ளதெனின் எந்தவொரு கருத்தையும் அல்லது எந்தவொரு பொருளையும் நிரந்தரமாகக் கணிக்காமல் எதனையும் தந்காலிகமானதாகவே கணிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. 3. இதன் பிரதிபலிப்புத் தான் முன்னேற்றமடைந்த சில மேற்கூடுகளிலுள்ள இனைஞர் சமுதாயத்தின் விரக்கியாகும். விரக்கியற் ற இனைஞர் சமுதாயம் ஆக்மீக வளர்ச்சி என்ற நினைப்பில் காம உணர்ச்சியை வளர்க்கின்றனர். இந்தியா போன்ற கிழமீது தேயங்களின் தத்துவத்தில் சரணடைய முயல் கின்றனர். சுருங்கச் சொன்னால் மேற்கூடுச் சமுதாயம் இன்று ஒரு தத்துவத்தைத் தேடி அலைகின்றது.

இப்பயங்கர நிலையைக்கண்டு அஞ்சியே "யுனிஸ்கோ" ஸ்தாபனத்தாரின் அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளது. ஆயிரத்துத் தொலா யிரத்து எழுபத்திரண்டாம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதத்தில் பாரிஸில் நடந்த மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட இவ்வறிக்கையின் கருத்துக்களை உலக முழுவதும் பரப்புதற்கு இவ்வாய்வாளர் என்னங்கொண்டனர். இவர்கள் பரப்புதற்கு கருதிய கருத்துக்களைப் பின்வருமாறு கருத்துக்காகவுக்கூறலாம். ஒரு சமுதாயம் என்றும் கல்வி கற்றுக்கொண்டும் அதாவது ஆயுள் முழுவதும் ஒரு மாணவன் கல்வி கற்கவேண்டும். கல்வி தொழில் வளர்ச்சிக் குரியதாக மாத்திரம் அமையாது அறிவு வளர்ச்சிக்குரியதாகவும் அமையவேண்டும். கல்வியின் நோக்கம் கற்றவர்களை உருவாக்குதலைறு. கற்பவர்களை உருவாக்குதலே அதன் நோக்கம். அடிக்கடி மாற்றமற்றவரும் சமூகத்தில் அம் மாற்றங்களுக்கேற்பத் தமிழைப் பக்குவப்படுத் திக்கெள்ளும் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே கல்வியின் நோக்கமாயிருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களைத் கூர்ந்து நோக்கும்போது மேற்கூடுக் கல்விக் கொள்கை திரும்பவும் கிழமீது தேயத் தத்துவத்துக்கே மீழ்வதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது,

இச்குழ்நிலையில் ஆறுமுகநாவலர்போன்ற கிழமீது தேய அந்தார்களின் கல்விக்கொள்கைகள் எப்பை நேர்வழிப்படுத்துவனவாய் அமைதல் கூடும். ஆறுமுகநாவலரின் கல்வித் தத்துவந்தான் என்ன? நாவலர் ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

"சரிர சுத்துக்கேதுவாகிய அள்ளவஸ்திரம் முதலிய வற்றையும், ஆன்ம சுகத்துக்கேதுவாகிய நூனத்தையும் கொடுப்பது வித்தையேயாதலின் எல்லாத்தானங்களிலும் வித்தியாதானமே சிறந்தது"

இக்கருத்தை இன்றைய மொழியில் கல்வி மின் நோக்கம் உலகாயத வளர்ச்சியையும்

3. The Throw - away Society

ஆண்மீக வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தல் எனக் கூறலாம். இவ்விரு வளர்ச்சிகளும் இருந்தாற் றுன் சமூகம் வளர்ச்சியடையும்; மனி தாபிமானங் கொண்டதாகவும் அமையும். இலங்கையில் இன்று ஏற்பட்டுவரும் கல்விமாற்றமும் இக்கருத் துக்கமையவே உள்ளது, புதிய பாடத்திட்டத் தில் தொழிற் கல்விக்கு முக்கியத்தவம் கொடுக்கும் அதே நேரத்தில் அறவழியில் பாடத்திற்கும் நுண்கலைகளுக்கும் முக்கியத்தும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. விஞ்ஞான வளர்ச்சியினால் ஒரு சமூகம் அறியாமல் இருக்கவேண்டுமென்ன் அச்சமூகத் தில் அங்பு, இரக்கம் முதலிய உணர்ச்சிகள் இருத்தல்வேண்டும் பிரஞ்சத் தத்துவாசியர் ஒருவர் கூறுவதுபோல முற்பகலில் இரசனை அழிந்தால் பிற்பகலில் உலக சமுதாயம் அழிந்துவிடும் என்ற கருத்து இரசனை இல்லாத சமூகத்தில் உணர்ச்சிகள் இல்லையென்பதைக் காட்டுகிறது. எனவே, நுண்கலைகளின் மூலம் ஒருவனுடைய இரசனை உணர்ச்சிகளை வளர்க்கலாம். இதே கருத்தின் அடிப்படையில்தான் பாரத மூத்தினார் இரவீந்திரநாத்தாகூர் சாந்திநிதேநத்தத் அமைத்தார். மனித வளர்ச்சியில் எல்லா உணர்வுகளும் ஒருமித்து வளரவேண்டும் எனவே, விஞ்ஞான அறிவு தொழில்நுட்பம் பேரன்றவை வளரும் அதே நேரத்தில் கலை நுகர்ச்சியும் அறைத்தியும் வளர்ந்தாற்றுன் மனித வளர்ச்சியில் முழுமூலமையக் காணலாம். இக்கருத்துக்கூடியே நாவலரும் கொண்டிருந்தார் என்பதை மேற்கூறிய அவரது கூற்றிலிருந்து உணர்ந்துகொள்ள முடியும். பிறதொரு இடத்திலே நாவலர் கல்வியைப் பற்றி கூறுகிறார்.

“கல்வியடையவர் தாம் கற்றறிந்தபடி நல்லழிமிலே ஒயுகுதலும் நன்மானுக்கர்க்குக் கல்வி கற்பித்தலும், எல்லாருக்கும் உறுதியைப் போதித்தலுமாகிய இம்முன்றையும் எந்நாளும் தமக்குக் கடனுக்கொள்ளல்வேண்டும். இவ்வியல்புடைய வரே கல்வியாலாகிய பயனைப் படைத்தல் ராவார். இம்முன்றுமில்லாவிடத்துக் கல்வியினாற் பயனில்லை.

இதன் சாராமசம் என்னவெனில் கல்வியின் பயன் ஒழுக்க நெறியை மையமாகக்

கொண்ட பண்பட்ட சமுதாயமொன்றை உருவாக்குதல் என்பதாகும். ஒரு சமூகம், அறிவு, பொருளாதார தொழில் வளர்ச்சிகளும் ஒழுக்க வளர்ச்சியும் அடைந்தால் மட்டும் போதாது, அதற்கு கடவுள் பக்தியும் அவசியமாகும் என்றும் இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தில் சில சமூகங்கள் அழிந்துமைக்கான காரணம் கடவுள் பக்தியின்மையேவேனாக சில அறிஞர் கருதுகின்றனர். நாவலரும் கடவுள் பக்தியை வளர்க்கும் காரணமாகக் கல்வி பயன் படுகின்றது என்னும் கருத்துக்கொண்டிருந்தாரோன்பதை அவரது பின் வரும் கூற்று தெளிவாகப் புலப்படுத்தின்றது.

“கஸ்ஸி கேஸ்ஸிலில்லாதவர் டாவீன் அறிந்து வழிபட்டு உய்ய மாட்டார்கள்”

நாவலர் வாழ்ந்த காலத்தில் அரசியல் சமூக பொருளாதார பின்னணியை நாம் நோக்கினால் இவர் தமது சமூகத்துக்கு ஆற்றிய கல்வித் தொண்டின் முக்கியத்துவத்திலே உணரவாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதியில் இலங்கையில் பத்தியதர வர்க்கத்தினரிடையே அரசியல் கிளர்ச்சி தோன்றுவதைக் காணலாம் நாவலர் வாழ்ந்த சமூகம் சாதி மறைப்ப அடிப்படையாகக்கொண்ட நிலவுடையைச் சூழமாகக் கிறுத்து. பொருளாதாரத் துறையிற் பேருந்தோட்டப் பொருளாதார ஆசிக்கத்தின் காரணமாக விவசாயத்துக்கு மதிப்பற்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. தொழிற்றுறையில் அன்று கற்ற வர்க்கத் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. ஆங்கிளக்கல்வி ஒன்றின் மூலமே அரசாங்க உத்தியோகமும், உயர் பந்தியும் சமூக உயர்வும் பெறக்கூடியதாக இருந்தது ஆங்கிலக்கல்வி மிழன் பாடசாலைகளின் ஏக்போக் உரிமையாக அமைந்தது. இக் கல்வி மத்தியத்துறை வகுப்பினருக்கு மட்டுமே கிடைப்பதாயும் இருந்தது. உத்தியோகம் பெறும் நோக்கத்துடன் இப்பாடசாலைகளுக்கு மாணவர்கள் சென்றுளும் ஆங்கிளக்கல்வியிலும் கிறித்தவ சமயமும் புதுத்தப்பட்டது. மனுவரி மார்க்கானுக்கு ஆட்சியாளர் எல்லா வகையிலும் உதவியளித்தனர். ஏனெனில் ஏதாதிபத்தியம் தனது ஆதிக்கத்தை பரப்புவதற்குக் கையாண்ட கருவியாக கல்வி பயன்பட்டது. இதன்மூலம் இந்நாட்டிலிருந்து பண்டைய கலாசாரத்தையும்

சமய அனுட்டானங்களையும் உடைப்பதே அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது, 1870ஆம் ஆண்டு அரசாங்க பாடசாலைகளை முடிவிட்டு நன்கொடைப் பாடசாலைகள் மட்டுமே இயங்கு தற்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டது. எனவே, கல்வி ஒரு குறிப்பிட்ட உயர் வகுப்பினரின் தனிச் சொத்தாக இருக்கும் நிலைமேற்பட்டது. உயர்த்தோர் குழாத்தின் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமே கல்வி பயன்பட்டது. வர்க்க அடிப்படையில் அமைந்த இக்கல்வி வர்க்க வேறுபாட்டை மேறும் மேலும் விரிவடையச் செய்வதாகவே அமைந்தது. இன்றும்கூட இக்கல்வித் தத்துவம் அனேக நாடுகளில் உள்ளது. 1917ஆம் ஆண்டில் ரஷ்யாவில் ஏற்பட்ட சோஷவிஸர் புரட்சி யின் பின்னர் தான் கல்வி என்பது பொதுமக்களுடைய சொத்து என்ற கருத்து வேறான்றியது. ஆனால் நாவலர் ஏழை, எளியவர்க்கும் கல்வி உரியது என்னும் கருத்தை உடையாராய் இருந்தார் என்பதற்கு அவர் நடாத்திய இலவசக் கல்விப் பாடசாலைகள் ஆகாரமாகவுள்ளன. சமூகத்திலுள்ள ஏற்றந் தாழ்வுகளுக்கு முக்கிய காரணம் மனிதர்களது எண்ணங்களில்தான் உள்ளது. எனவே, ஏற்றக்காழ்வு ஓழிய எண்ணங்களில் மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். எண்ணங்களில் மாற்றம் ஏற்பட கல்வியமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். அக்கல்வி கலை மக்களுக்கும் உயிரிதாக அமைய வேண்டும் என அவர்களுக்கிணார். கல்வி பொதுமக்கள் சொத்தாக அமைவதற்கு அவர் தம் தாய் மொழியில் புகட்டப்படல் வேண்டும். இக்கருத்தை மனதில் வைத்துப் போலும் நாவலர் தமிழிலும் கிளகுவான வசன நடையை உருவாக்கினார். வசன நடையை வெகுசனத் தொடர்புடையதாக உபயோகித்தார். நாவலரின் வசன நடையின் தந்தையென்று கூறுவதற்கு தமிழிலே எளிமையான வசன நடையை ஆரம்பித்தது மட்டும் காரணமன்று. அதனை அறிவு வளர்ச்சிக்கான ஒரு சாதனமாகவும் பயன்படுத்தினார், என்பதும் முக்கிய காரணமாகும். அவரது சமகாலத்தவர்களான வெதநாயகம்பிள்ளை, ராஜம் ஜயரங்கோர் நாவல்களை எழுதிய வேலையில் நாவலரோ இந்து பாரம்பரியத்தையும் தத்துவத்தையும் வெளியிடும் சாதனமாக வசன நடையைப் பயன்படுத்தினார்.

பாடப் புத்தகங்களில் அவர் கையாண்ட முறையைப் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும், பண்டைய இலக்கியங்களையும் சமய நெறிகளையும் புதிய அறிவுக் கருத்துக்களையும் கூறுதற்கு வசன நடையை கருவியாக உபயோகித்த அதே வேலையில் இக்கருவியின் மூலம் கல்வியைப் புகட்டுவதற்கு முதன்முறையாக அவர் பாடப் புத்தகங்களை எழுதினார். அவருக்கு முன்னர் தாய்மொழியில் பெற்ற கல்வி வெறும் ஏடுகளிலிருந்து நேரடியாகப் பெறப்பட்டதாகவே இருந்தது. அவரோ பாடப் புத்தகங்களின் மூலம் ‘பிள்ளைகளுக்கு நின்று, திருக்குறள் முதயிய நீதி நூல்கள் சிலபுராணம், இலக்கணம், கணிதம், தருக்கம், வெளிப்படையாகிய வசன நடையில் செய்யப்பட்ட சைவசமய நூல்கள் பூகோள் நூல்கள், வைத்தியம், சோதிடம், வேளாண்மை நூல், வான்நூல், அரசநீதி, சிற்பநூல் முதலானவைகளைப் படிப்பிக்கவேண்டும்’ என கூறியுள்ளார்.

பாலியற் கல்வி அவசியமா? என்பது இன்றும் தர்க்கத்துள்ளான விஷயம். பாலியற்கல்வி அலசியம் என்பதை ஒரு நாற்ருண்டிற்கு முன் எரே நாவலர் உணர்ந்திருந்தார் என்பதை அறிய வியப்பாகவிருக்கின்றது. மூன்றாம் பாலபாடத்திலே “வியப்ராரப்” என்ற தலையங்குத் தில் எழுதிய பாடத்திலிருந்து அவரது பலியற் கல்வி பற்றிய கருத்து தெளிவாகின்றது. பொதுவாக இத்தகையதொரு பொருளை எழுதுபவர்கள் பெண்களைப் பற்றித்தான் அதிகம் எழுதுவர் ஆனால் நாவலரே ஆண்களுக்குத்தான் புத்திமதி களைக் கூறுகிறார். இவ்விடத்தில்,

“கற்புநிலையென்று கூறவந்தார் அதை இருக்கிக்கும் பொதுவில் வைப்போය்”

என்று புதுமைக்கவி பாரதியாரின் பாடற்பகுதியை நினைவுபடுத்துவனவாக வாசகங்கள் அமைந்துள்ளன.

இருபதாம் நூற்றுண்டின் கல்வி கற்பிக்கும் முறையில் ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய மாற்றம் ‘ஜோன் டேவி’யின் யதார்த்தம் என்ற தத்துவத்துக்கமைய கற்பிக்கும் சைவல்முறைக் கல்வியென்ற புதிய முறையாகும். இச்செயல்முறை கல்வியே இன்று பொதுவாக எல்லா நாடுகளிலும் பின்

பற்றப்பட்டு வருகிறது. ‘பியாஜே’ என்ற உள்ளால்நிர்குருவது போல் ஒரு தக்குவம் ஒருவனுடைய மனதிற் பதிவதற்கு அவனுடைய வயதும் காரணமாயிருத்தல் வேண்டும். அதாவது ஒரு பிள்ளையின் வயது வளர்ச்சியில் யேற்படும்போதுதான் அறிவு முதிர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றது. ஆறுவயது மாணவனுக்குச் சொல்லவேண்டிய கருத்தை மூன்று வயது குழந்தைக்குச் சொல்லும்பொழுது அக்குழந்தையின் அறிவு வளர்ச்சியில் தாக்கம் ஏற்படக்கூடும். இக்கருத்தை தேஷ்டன் என்னும் அறிஞர் பரிசோதனைகளின் மூலம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். ஆகவே, செயல் முறை மூலம் ஒரு கருத்தை இலகுவாக மாணவனுக்குப் புலப்படுத்தலாம். இம்முறையிலுள்ள பிரச்சினையெண்ண வென்றால் பியாஜே கறியதுபோல் வயது முதிர்ச்சியடையாத ஒரு மாணவனிடம் ஒரு பாரியத்தத்துவத்தை இச்செயல் முறை மூலம் புரியவைக்க முடியுமெனிலும் கருத்துவடிவமாக (Theoreticall) அவனுடைய மனதில் பதிய வைத்தலில் சிரபும் இருக்கின்றது. எனவே, செயல் முறை மூலம் பெறும் ஒரு கருத்து கருத்து வடிவமாக மாறும்பொழுது காலுமான அத்தத்துவத்தை விளங்க முடியாமலும் போதல் கூடும். ஆகவே, மனங்கு செய்வதன் மூலம் கருத்தை உணராமலே மாணவனின் மனதில் ஒரு தத்துவத்தைப் பதிய வைக்கலாம். அது அவனது அடிமனதில் உறைகின்றது. அறிவு வளர்ந்த காலத்தில் இக்கருத்து அவனுடைய எண்ணங்களைப் பாடிப்பதுடன் அவனுடைய வாழ்க்கை முறையையும் பாதிப்பதற்கு ஏதுவாகிறது. சமூக உள்ளியலாளர் கூறும் கருத்து என்ன வெனில் தோன்றுதொட்டு வாழ்ந்துகொம் சமூகங்களின் பாரம்பரியங்களும் கலாசார கோலங்களும் இம்முறையினுற்றான் பேணப்பட்டுவருகின்றன. உதாரணமாக பெரியோரைக் கனம்பண்ணும் மனப்பாங்கு சிறுவயதிலேயே வளரவேண்டும். இத்தகைய கலாசார களர்ச்சியில்லாது சமீபத்தில் தோன்றிய சில தெள்ளுமெர்க்கச் சமூகங்களிடையே உள்ள அரசியல் சமூக வாழ்க்கையின் அவல நிலையை இங்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். மனங்கு செய்யும் முறையையே நாவரைது கருத்தாய் இருந்தது. “அன்னையும் பிதாவும் முன்னி தெய்வம் ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று”*

“சீமோராயினும் சாழு உரை” என்பன போக்கு ஆழந்த கருத்தக்களை அவற்றின் போகுள் உணராமலே ஜந்து வாது மாணவன் மனங்கு செய்கிறேன். அவனுடைய அறிவு வளர இவைகளின் கருத்துக்களை உணர்வதுடன் ஜம்பது வயதான பிறகும் இக்கருத்துப் பதிவினால் ஏற்பட்ட மனதிலையினின்றும் பிறழாயல் இருக்கின்றான். எனவே, எமது நாட்டுப் பழமொழி யான ‘ஜந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் ஓளையுமா?’ என்பதற்கு இணங்க ஒரு மாணவனுடைய அடிமனதிலே ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் ஜம்பது வயதான பின்னரும் நிலைத்து நிற்கும்.

இங்கு துரீத முன்னேற்றமடைந்துவரும் எந்திர வளர்ச்சியினால் உருவாகிவரும் இதய மில்லாத மனித சமுதாயத்திற்கு ஒரு நூற்றுண்டிற்கு முன்னர் வாழ்ந்த நாவலர் போன்னேருடைய தீர்க்கதறிசனமான கருத்துக்கள் மனிதாபிமானமுள்ள சமுதாயமாக அமைவதற்கு உதவலாம் எனவே, ஆறுமுக நாவலருடைய கல்விக் கருத்துக்களை மேலும் ஆழமாக ஆராய்ச்சி செய்வது காலச் சிறந்தது.

அயல் மொழிகளில் பயிற்சியும் திறமையும் பெறுவதன்மூலம் நமது கலாசார அறிவின் எல்லை அளவிடற்கிய விதத்தில் விரிவடைகிறது. வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஒவ்வொரு புகிய மொழியும் நமக்குக் கிட்டும் கூடுதலான ஆயுக்மாகும் என்று கார்ல் மார்க்ஸ் அடிக்கடி கூறுவது வழக்கம். உண்மையில் மார்க்கேஸ் தமது டிப்ளமா ஆய்வுரையை வத்தின் மொழியிலும், தத்துவத்தின் வறுமை என்ற நூலில் பிரஞ்சு மொழியிலும், மூலத்தன்தை ஜேர்மன் மொழியிலும் மற்றும் ஏராளமான கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்திலும் தான் எழுதினார். மொத்தத்தில் அவர் சுமார் பத்து மொழிகளில் பயிற்சிசெய்திருந்தார்.

பண்பாடு

கார்த்திகேசு விவத்தமிழ்
இ. எ. மு. ச. தேசியச் செயலாளர்

காலத்தின் தேவைக்கேற்ற இலட்சியங்களையும் அவ்விலட்சியங்களை நடை முறைப்படுத்தும் இயக்கத்திற்னையுமடைய பெருமக்கள் வரலாற்றில் முக்கிய இடம் வகிப்பதன்டு. வரலாற்றுச் சக்திகளின் உருவுகமாக அமையும் அத்தகையோரை மையமாக்கக்கொண்டு வரலாற்றைக் கால வகுப்புச் செய்யும் பண்பும் வரலாற்றியலில் உண்டு.

இலங்கையின் தேசிய எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தவர்களுள் ஆறுமுக நாவலர் முக்கியமான ஒருவர் என்பது இப்பொழுது எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதோன்றுகிறது. ஆறுமுக நாவலரது சமூக, தேசியப்பணி இலங்கையில் வசிக்கும் தமிழ் மக்கள் சம்பந்தப்பட்டதேயாகும். சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்து அரசியல், சமூக பண்பாட்டு வரலாற்றில் இவருக்கு முக்கிய இடமுண்டு.

இவரை மையக்கோடாகக் கொண்டு ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின், சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டுத்துறை நிலைபாட்டினையும் வளர்க்கி யிண்யும் அறிதல் பயன்தரும் ஒரு முயற்சியாகும்.

அத்தகைய முறைப்பீட்டு முயற்சியின் ஆரம்பத்தில், பண்பாட்டின், சமூக முக்கியத்துவம் பற்றியும் சமூக மாற்றத்தில் பண்பாடு பெறும் இடத்தைப் பற்றியும் அறிந்துகொள்வது அவசியமாகின்றது,

“பண்பாடு” எனும் பதம் பற்றிய வரைவிலக்கணப்போரில் இருங்காது, பண்பாட்டின் சமூக முக்கியத்துவத்தை மனதிற்கொண்டு, அது, “பேச்சு, பொருட்களை (பண்டங்களை) பயன்படுத்தும் முறைமை, கலை, ஐதீகங்கள், விஞ்ஞான அறிவு, மத அனுட்வானங்கள், குடும்பம், அதுபோன்ற பிற சமூக அமைப்புக்கள், சொத்து அரசாங்கம், ஆட்சிமுறை, போர்” பற்றிய மரபு நெறிகளின் தொழுதி என்று விளக்கிக் கூறலாம். அதாலது, மனித நடத்தை முறைகள் மனித நிறுவனங்கள், மனிதப் பண்புத் திறங்கள் ஆகிரவை பண்பாட்டில் இடம்பெறும்.

பண்பாடு என்பது மனித நடத்தை, நிறுவனம், குணவிசேடம் ஆகியனவற்றின் தொகுதியாயின், இப்ருள்ளும் எதன் அடிப்படையிலே தோன்றுகின்றன என்பதையும் இயக்குகின்றன என்பதையும் அறிதல் அவசியமாகின்றது.

மனித நிறுவனங்கள் (குடும்பம், சமூகம், அரசு, மதம்) இயந்கைச் சூழலுக்கு மையவும் பொருளாதார அடிப்படைக்குமையவும் உறவுகட்குமையவும் தோன்றி இயங்குகின்றன.

பண்பாடு குறிப்பிட்ட ஒரு சமுதாயத்தின் கருத்துப் பெறுமானங்களை நிரணயிக்கின்றது.

“மனிதன் தனது சமூக, வரலாற்று அபிவிருத்தியின் பொழுது ஏற்படுத்திக்கொண்ட வெள்கீசு, ஆஸ்மீகப் பெறுமானங்களின் கூட்டுத் தொகுதிதான் பண்பாடு. குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சி நிலையில் தொழிறுடப்புஞ்சேற்றம், தூராதரம், உற்பத்தி, கல்வி, வினாஞ்சனம், இலக்கியம், கலைகள் ஆகியவை எந்த மட்டத்துக்கு வளர்ந்துள்ளன என்பதை அச்சமூகத்தின் பண்பாடு எடுத்துக்காட்டி நிற்கும்.”

சமூக மாற்றத்தின்பொழுது பண்பாடு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. சமுதாயத்தின் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியையும் மரபுத் தொடர்ச்சியையும் பண்பாடு காட்டுவதால், பண்பாட்டு வழிவருப் பகுதிகள், கருத்துப் பெறுமானங்கள் சமூக மாற்றத்தின்பொழுது முக்கியம் பெறுவது இயல்பே.

சமூக மாற்றத்தை விரும்புவோர் பண்பாட்டு வழிவரும் கருத்துக்களுக்கு முக்கியத் துவம் கொடுத்து, தாம் எடுத்துக்கூறும் மாற்றம் பண்பாட்டின் செம்மையான தன்மைக்கு அல்லது வளர்ச்சிக்கு அவசியமானது என்று வறுபுறுத்துவர்.

மொழி, மதம், குடும்ப உறவு முதலிய அதியாசிய வாழ்க்கைக் காரணிகள் பண்பாட்டுள் அடங்குவதால், சமூகமாற்றத்தின்பொழுது பண்பாடு முக்கிய இடம்பெறுவது வியப்பன்று.

ஆறுமுக நாவலரது சமய, இலக்கியப் பணிகளை எடுத்துக்கூறுவோர், அவர் சைவத்தையும் தமிழையும் மின்னும் தழைக்க வைத்த பெரியார் என்று கூறுவர். அவரது “தொண்டுகள்” யாவற்றையும் ‘சைவமும் தமிழும்’ என்ற வட்டத் துள் அடக்கிவிடலாம். அதாவது மதம் மொழி என்பன பற்றியே அவர் இயக்கம் நடத்தினர். மதம், மொழி என்பனவற்றைத் தனித்தனியான கூறுகளாக அவர் கொள்ளவில்லை. “தமிழ் என்பது ஒரு சமயத்தின் பெயரன்று, ஒரு பாலையின் பெயர்” என்று வற்புறுத்திய நாவலர், தமிழ்ப் புலமைக்கும் சைவத்துக்கும் விண்றி

யமையாத தொடர்பினை வற்புறுத்தியே வந்தார். சிறித்தலருக்குத் தமிழைப் போகித்தது மாத்திரமல்லாது விவிலியத்தையே தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் நாவலர், வெணவ சமயி களுக்கும் தமிழுக்கும் விளையும் தொடர்பினையும் நன்கு அறிந்திருந்தவர். எனவேதான் மொழியை மத்துடன் இனைத்துக்காட்டுவதில் ஒரோவிடங்களிலே தயக்கம் காட்டியுள்ளார். ஆனால் தாம் நிறுவிய கல்விக்கூடங்களின் பாடவிதானத்தில் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் விளையும் தொடர்பை நன்கு வற்புறுத்தியுள்ளார்.

நாவலருடைய சபய, இலக்கியப் பணிகளின் சபுக முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் பல அண்ணமக்காலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. நாவலர் பொருளாதாரமுன்னேற்ற இயக்கங்களிலும் சமூகக் குறைபாட்டு நீக்க அனுவால்களிலும், அரசியல் இயக்கங்களிலும், ஊழல் தடுப்பு இயக்கங்களிலும் பெரும்பங்கு கொண்டிருந்தார் என்பது இப்பொழுது நன்கு தெரியவந்துள்ளது எனவே “சைவமும் தமிழும்” என்ற இயக்ககோஷத்தையும் | மேற்கநியவந்தின் பின்னணியில் வைத்தே ஆராயவேண்டிய அளவியமேற்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு பார்க்கும்பொழுது சைவமும் தமிழும் என்னும் கோஷம் தன்னுள்தான் முடித்தமுடிபாக அமையாது, மிகப்பாரிய சமூகத் தாக்கங்களைக்கொண்ட ஒரு முழுமையான “பண்பாட்டுக் கோஷம்” என்பது புலன்கும்.

இது பற்றிச் சிறிது விரிவாகப் பார்த்தல் நன்று.

சமூக வரலாற்றுக் கண்ணேட்டத்திற் கூறுவதானால் நாவலரது இயக்கம், யாழிப்பாணத்தில் ஆங்கிலேய ஆட்சி காரணமாக ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்கள் சிலவற்றுக்கு ஒர் எதிரான இயக்கமே. அதாவது மேனுட்டுப்பயப்படுத்தல் (Westernization) என்னும் தென்கிழக்காசிய வரலாற்று பொதுக்காரணி ஏற்படுத்திய ஒரு விளைவே, நாவலரது இயக்கமென்னாம்,

சுதேசச் சமூகங்களில், மேனுட்டுமயப்படுத்தலின் தீய சக்திகளை ஊர்ந்திருந்தோர் ஏதோ ஒருவகையில் அதன் செல்வாக்கு வட்டத்துள்வந்தவரே. ஆங்கிலக் கல்வி ஏற்படுத்திய

விழிப்புணர்வு, அக்கல்வி வழியாக வந்த சமுதாய நோக்கு (சரித்திரம், புவியியல் போன்ற பாடங்களைப் படித்ததன் பயனாகவே இச்சமுதாய நோக்கு ஏற்பட்டது) ஆதியன மேனுட்டு ஆட்சியின் தீய பயன்களை அறியவைத் தது. இதனுடே ஆங்க்கீக் கல்விபேற்றவர்கள், அக்கல்வி கொடுத்த அடிவால் மேனுட்டு யமாக்கும் அரசாங்கச் சக்திகளை எதிர்த்தனரென்லாம்.

பதினெட்டாம் நூற்றுண்டிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் மூற்பகுதியிலும் இத்தகைய இயக்கங்கள் இந்தியாவிலே தோன்றின. இலங்கையில் நாவலர் காலத்திலே தோன்றின.

மேனுட்டு மயமாக்கப்படும் நிலையினை எதிர்த்தவர்களாக அரசியல் நோக்கு பற்றியும் சமுக நிலை பற்றியும் சிறிது அறிந்துகொள்ளுதல் நலம்.

இவ்வியக்கத்திற்கு வித்திட்டவர்களும் இயக்கத்தை நடத்தியவர்களும் அக்காலத்து இந்திய இலங்கைச் சமுதாயங்களின் அமைப்பில் வாய்ப்பான நிலையைப் பெற்றிருந்தோரே. பாரம்பரிய சமுதாய முறைகளைக் கொடும் நோக்கும் பொழுது இவர்கள் அச்சமுதாயத்தீர்களைச் சமான முக்கியத்துவத்தை உடையோராகவே இருந்தனர் இது தவிர்க்கமுடியாத வரலாற்று நிலையாகும்.

இலங்கையைப் போறுத்தவரையில் ஆறு முக நாவலர்தும், தர்மபாலவினதும் குடும்ப அந்தஸ்து இவ்வுண்மையை நிறுவுகின்றது. ஆறு முக நாவலர் பாரம்பரியச் செல்வாக்கும் ஆங்கில அறிவால் அதிகார வலுவுமின் (உத்தியோகம் மூலம்) ஒரு குடும்பத்திற்குரேன்றியவர், வர்க்க வாய்ப்பாட்டுப்படி கூறினால் நாவலர், நிலப்பிரபுத்துவ வழிவருபவர். மேனுட்டு ஆட்சியின் ஸ்தாபிதத்தால் குன்றிவிட்டிருந்த பாரம்பரிய அதிகார வலுவை ஆங்கிலக் கல்வி தந்த உத்தியோகங்கள் மூலம் மீட்டுக்கொண்ட ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர், எனவே வரலாற்று நியதிப்படி, அவர்ட்டமிருந்து அந்தச் சூழ்நிலைக் கேற்ற சிர்திருத்தக் கருத்துக்களை எதிர்பார்க்க வாமே தவிர பரிசூரன சமதர்மப் புரட்சியை எதிர்பார்க்கமுடியாது.

இத்காரணங்களைஞால் நாவலர் ஆங்கில ஆட்சியை அதாவது ஆங்கிலேயருக்கு இலங்கை மீதிருந்த ஆட்சியிருமையை எதிர்க்கவில்லை. ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றுண்டுக்குப் பின்னர் இன்று பின்னேக்காகப் பார்க்கும்பொழுது நாவலர் அன்று மேற்கொண்ட எதிர்ப்பியக்கம் அரசியல் விடுதலை இயக்கத்தின் மூலவரோகவைமாற்றுவது என்பது தெரியவருகின்றது.

நாவலர் ஆட்சியின் இரு அபிசங்களை வன்மையாக எதிர்த்தார்.

(அ) பாதிரிமார்களின் மதமாற்றக் கோட்பாடு,

(ஆ) பாதிரிமார்களை முதனிலையராகக் கொண்ட கல்விமுறை,

ஆங்கில அரசாங்கம் மதமாற்ற அங்கீரத்தை வழங்கவில்லையென்றும் தன்னைச் சார்ந்திருந்த சிறித்தவ திருப்பீட்டத்தை நிதி வசதியும் செல்வாக்கு வாய்ப்பும் ஏற்படுத்திற்ற எனவே “அ” அபிசத்தையும் அரசாட்சிக்கூத்துராண நடவடிக்கையாகவே கொள்ளலாம்.

நாவலரின் சிறித்தவ எதிர்ப்பைப் பற்றி ஆராய்மனையும்பொழுது அபரது எதிர்ப்பு புரோட்டஸ்தாந்தப் பிரிவு மேலேயே அதவும் வெல்லியன் பிரிவு மீதே முனைப்பாக விழுந்தது என்பதை மனங்கொள்ளவேண்டும். போர்த்துக் கேயர் காலம் முதல் கத்தோலிக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிவந்தது. அரசிபஸ், சமுச நிலையைப் பொறுத்தவனுமில் ஒருத்த வலுவும் செல்வ க்தமற்ற ஒரு நிலையீலைபைத்தோலிக்கம் அன்றிருந்தது. ஒன்று செல்வாக்கு வட்டத்தை விஸ்தரித்துக்கொள்ளக்கூட்டுத் தீர்மையில் கத்தோலிக்கம் அன்றிருக்கவில்லை. இதன் காரணமாகவே நாவலர் தமது கல்வி இயக்கத்தில் ஈட்டிய வெற்றுகளை “சத்திய வேதபாதுகாவலன்” பத்திரிகை வாழ்த்திற்று.

நாவலரின் இயக்கம் எதிர்ப்பியக்கமே. அதாவது சிறித்தவப் பாதிரிமாரது நடவடிக்கை களுக்கெதிராகவே அவர் தமது இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார். தங்கள் நடவடிக்கைகள் பற்றி இந்தக் கிறித்தவப் பாதிரிமார் தாமே கூறுவன் கொள்ளும், நாவலருக்கெதிராகக் கூறுவன்

கொண்டும் அவர்களி எத்தனையதாக்கத்தை நாட்டில் ஏற்படுத்தியிருந்தனரென்பதை அறியலாம்.

இவ்வகையில், ரூபின்சன் பாதிரியார் எழுதிய Hindu Pastors - A Memorial என்னும் நால் மிக முக்கியமானதாகும் (Hindu Pastors - A Memorial - Rev. E. J. Robinson - Late Wesleyan Missionary in Ceylon - London 1867). அந்தாலிற்காணப்படும் சில தகவல்களைப் பார்ப்போம்.

தங்கள் மதத்தைப் போதிப்பதற்கான சுதேசிப் போதகர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது ரூபின்சன் கூறுவதாவது:

"சுதேசப் போதகர்களின் முக்கியத்துவத்தை வரையறைத்து கூறிவிடமுடியாது. இந்தியாவை ஆஸ்வதற்குச் சிப்பாய்கள் (இந்தியர்களான பட்டாளர்கள்) தேவைப்படுவது போன்று, எமது ஆத்மிகச் சேவையிலும் கதேசிகள் இருத்தல் வேண்டும்" (பக். 107)

நையாளப்பட்டுள்ள உவகம் பாதிரியாரின் மனநிலையை நன்கு விளக்குகின்றது

இந்த நோக்கம் கொண்டே அவர்கள் சுதேசப் போதார்களை ஊக்குவித்தனர்

கல்வி மூலம் அவர்கள் எவ்வாறு தங்கள் தொண்டிலைச் செய்தார்கள் என்பதை அடுத்து ஏருகின்ற மேற்கோள் காட்டுகின்றது.

"அரசாங்க உதவிநிதி பெறும் பாடசாலைகள் உட்பட எவ்வாறு ஆங்கிலப் பாடசாலைகளிலும் ஆங்கில - தமிழ் பாடசாலைகளிலும் முதலாவது மணித்தியாலம் வேதப்படிந்திக்குரியதாகும். அவ்வேளை வகுப்பில் இருத்தல் வேண்டுமென்பது மாணுக்கர்களின் விருப்பத்தைப் பொறுத்ததாகும். ஆனால் அவர்களது பெற்றேர்களோ, ஆங்கில விவிலியத்தைப் படிப்பது, எமது மொழியில் தேர்ச்சிபெறுவதற்குத் தேவையானது என்று கருதுகின்றார்கள். அதனால் அவர்கள் விவிலியத்தில் ஆழமான ஆர்வத்தை யுடையவர்களாகவுள்ளார்கள்" (பக். 107)

ஆங்கிலம் படிக்கவேண்டுமென விருப்புவர்களிடத்தக் கிறித்தவம் திணிக்கப்பட்ட முறையையே இம்மேற்கோள் காட்டுகின்றது.

இன்றைய அறிவு வளர்ச்சிப் பின்னணியில் நோக்கும்பொழுது அன்றைய புராட்டாள்

தாந்தப் பாதிரிமார்களது நடைமுறைகள், ஆங்கில அரசாங்கம் 1833க்குப் பின்னர் மேற் கொண்டிருந்த ஆட்சிக் கோட்பாட்டின் பண்பாட்டு அங்கம் என்பது தெளிவாகப் புலப் படுகின்றது.

நாவலர் அன்று கோரியது மாணவன் தனது மதச் சூழலிலேயே ஆங்கிலம் கற்க வசதியிறுக்க தல் வேண்டுமென்பதுதான். இன்றைய நிலையில் இது புரட்சிரமான ஒரு நடவடிக்கையாகத் தோன்றுதுதான். ஆனால் இந்தக் கோரிக்கை காரணமாகவே இலங்கை, (மேற்கிந்தியத் தீவுகள், பிலிப்பைஸ் போன்ற நாடுகள் இழந்தது போன்ற) தனது பாரம்பரியப் பண்பாட்டை இழக்காது நிற்கின்றது.

மேனூட்டுமையப்படுத்தலினால் பண்பாட்டுச் சிறைவு ஏற்படாது தடுப்பதற்கு நாவலரது போராட்டம் உதவிற்று என்பதைக் கண்டோம்.

பண்பாட்டைப் பேண முனைந்த நாவலர், பாரம்பரியச் சமுதாய அமைப்பைப் பேண விரும்பினார். இந்து சமுதாயம் "சதுரவர்ஞானிரம் தர்மத" ஸெது அடிப்படையாகக் கொண்டது. சாதியமைப்பு இச்சமுதயாயத் தின் ஆச்சாணையாகும். இந்து மதத்தைப்பேண முயன்ற நாவலர் அச்சமுதாய அமைப்பும் பேண முயன்றுரென்பதில் ஆச்சரியமேற்படல் முடியாது.

நாவலரும் அவரது சகாக்கஞம் நடத்திவந்த இயக்கத்தைப் பற்றி ரூபின்சன் பாதிரியார் கூறுவது சமூக மாற்ற உண்மையினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

"பாதிரிமார்களின்நும் அவர்களது உதவியாளர்களின்நும் நடவடிக்கைகளால் சைவத் தூக்கு ஏற்படும் கல்லைக்கிடமான நிலைமையைக் கண்டும், பொதுமக்களீடையே கிறித்தவம் பெறும் ஆதரவைக் கண்டும், திறமை, நற்குணம் செல்வம், கல்விபடைத்தவர்கள் பலர் நாட்டின் பாரம்பரிய சமூக வேறுபாடுகளைக் கடந்து மேற் செல்வதைக் கண்டும் வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த உயர்தனத்துப் பெருமக்கள் 1842இல் தமது அமைதியின்மையைக் காட்டிக் கொண்டவர்...

அவ்வருடம் செப்பம்பர் மாதம் இறுதி நாளன்றுக்கிடி, தங்கள் மதத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும் பரப்புவதற்குமென ஒரு பாடசாலை தொடங்குவதைத் தீர்மானித்தனர்."

(பக். 117-19)

சாதியமைப்பை தகர்த்து செல்வாக்கும் அடிகாரமுன்ன புதிய ஒரு மேன்யக்கள் கூட்டம் எவ்வாறு தோன்றிற்று என்பதை மேற்படி மேற்கோள் கூட்டுகின்றது. இப்புதிய மேன்யக்கள் கூட்டத்தின் புதாறநிமும் வளர்ச்சியும் நாவராது இருக்கத்தக்கு ஊறு விளைக்கும் சுக்கியாக அமர்த்து உண்மையே. வெவேதான் நாவர் இதனை எதிர்த்தார் என்று கொள்ளலாம். நாவராது மதக் கோட்பாடும் இந்திலிக்கே அவரைத் தள்ளிற்று.

ஆனால் “எசுவழும் தமிழும்” இயக்கம் சமூக இயக்கமாக விவாப்பித்தெற்று துவனைத்துறைக்குத் தந்திராக நடைமுடிக்கை இயக்கமாக மாறும்போழுது, நாவர்ன் சாதிக்கொள்ளக்கூடியிலும் சமயக் கோள்கையிலும் ஒரு முரண்பாடு ஏற்படுவதைக் காணலாம் “வெகுசுத்துரோகம்” என்னும் தலைப்பில் இலங்கை சேசனில் வெளியான ஆசிரியருக்குக் குதிதம் இத்தகைய நிலைமையைக் காட்டுகின்றது. அதில் நாவர் பெண்மீன் சந்தியாகுப்பிள்ளை என்னும் கத்தோலிக்கரைப் புகழு முறையை நோக்கதற்பாலது.

சாதி வேறுபாட்டை நிலைநிறுத்த விரும்பிய நாவர் கத்தோலிக்கரைகளுடன் கேர்ந்து வாந்தி தோய்த் தடுப்பியக்கத்தில் ஈடுபட்டதையும் நோக்குதல் வேண்டும்.

முற்றிலும் சைவக் கண்ணேட்டக்கிறபார்க்கும்பொழுது சாதி வித்தியாசம் பேசிய நாவர் சமூக விடயங்களைப் பற்றிப் பேசவேண்டிய வந்த பொழுது சாதி வித்தியாசத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியாத நிலையில் நிற்பதை நாம் காணலாம்.

மேலும் மத வரையறைக்குள்ளார் ஒழுக்கேலம் பற்றிப் பேசும்பொழுது, தாழ்த்தப்பட்ட சாதி பக்களது உயர்சீலக்குக்கு மதக் கணப்பிடிடில் பேலான இடம் உண்டு என்பதையும் நாவர் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்பதை அவதானித்தல்வேண்டும்.(நாவர்பண்டிதமணி சி.க 47-48)

நாவருடைய மத, சமூக சீர்திருத்தக் கோட்பாடுள்ள நிலட்சியபுத்துவ குழால் அமைந்தவை என்பதும், தேசிய முஷலாளித்துவ சக்தியின் முதல்தோற்றத்தைக் காட்டுவன என்பதையும் பண்தற்கொண்டால் மேற்கூறிய முரண்பாடுகளுக்கு அமைதி சண்டுகேள்ளலாம்.

ஏகாதி த்திய எதிர்ப்பில் தேசிய மதவர் வித்துவ சக்திகளின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை தென்கிழக்காசிய வரலாறு அறிந்தோர் அறிவர்.

தமது பண்பாடு பற்றிய உணர்வும், அப்பண்பாடு மூலம் தமது தனித்துவத்தைப்பேண்டும் வேட்கையும் மேனுட்டு ஆட்சி வழிவந்தவையாகும்.

இப்பண்பாட்டு உணர்வுக் கோட்பாட்டுக்கு (a policy of Cultural identity) அரசியல் உருவாக்கொடுத்த பெருமையும் நாவலருக்குண்டு. பிற்ட்டோவுக்கு எதிராக பொன்னம்பலம் இராமநாதன் ஆதரித்து வெளியிடப்பட்ட ஸ்ரீ ஞாபணத்தில் இவ்வுண்மை புலப்படுவதை நாம் காணலாம். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் தமது பிற்கால வாழ்வில் இந்தமத முன்னேற்றத்துக்குச் செய்த சமூகசமய, கல்விப்பணி களை, இடுகோட்பாட்டின் தர்க்கரீதியான வளர்ச்சியைக்கறே கூறல் வேண்டும்.

நாவராது போராட்டங் காரணமாகச் சுதைசப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு பேரூக்கம் கிட்டிற்று. தமிழ் மக்களிடையே தலைவர்களாவும் முக்கியமாக தர்களாகவுமிருப்பவர்கள் அம்மக்களுடும் பண்பாட்டின் மூல நிறுப்புரகளாக விருத்தில்வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமை உருவாக்கத் தொடங்கிறது.

இதனால் பத்தொண்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதியிலும் இருப்பதாம் நாற்றுண்டிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் மிக முக்கியமான ஒரு பண்பாட்டு மாற்றம் ஏற்பட்டது.

இந்துக்களாகவிருந்து கிறிஸ்தவர்களாக மாறி முதன்மைதிலைப்பற்றவர்கள் பலர் மீண்டும் இந்தக்களாக மதம் மாறினர். வைமணக்குறிவேற்பிள்ளை, தெயிலர் துரையப்பாபிள்ளை, போன்றேர இப்பண்பாட்டு நெறியின் உதாரணங்களாக எடுத்துக் கூறலாம்.

இப்பண்பாட்டு நெறிகாரணமாக ஆங்கிலம் படித்தலராவின் மேலாண்மை ஸ்ரீப்படுத்தப்பட்டது என்பதுண்மையே. ஆனால் கள்வியமைப்பில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு தாழ்மொழிக் கல்வி முறை வந்ததும் புதியவாரு பரம்பரை உருவாகிற்று. அந்திலையில் அடிநிலை மக்கள் முன்னேறினர். அமுங்கேற்றம் நாவர் காலத்திற் காணப்பட்ட சில முரண்பாடுகளை ஒழிக்க உதவிற்று.

இதுவரை கூறியவற்றால் நாவர் தொடக்கிய இயக்கம், இந்தாட்டின் முற்போக்கான வளர்ச்சியில் முக்கிய இடம் பெறுவதொன்று புலன்றுகின்றது.

நாவலரும் நாழும்

நாவலரின் பல கருத்துக்களுக்கு நேர்மாறுண் கருத்தோட்டத்தைக் கொண்ட வர்கள் நாங்கள். நாவலன் நீலப்பிரபுத்தவ உறவு முறைகளின் பாதுகாவலன், நாங்கள் காலத்தால் செத்துவிட்ட நீலப்பிரபுத்தவத்தின் சிந்தனைகளையும் உறவு முறைகளையும் மட்டுமல்ல; சர்க்டைஸ்யும், ஓர்க்குழுற்றையையும் அடிச்சரடாசக் கொண்ட ஏற்றத் தாழ்வுள்ள சகலவிதமான சமூக அமைப்புகளையும் அவற்றின் சிந்தனைகளையும் உறவு முறைகளையும் ஒழித்துக்கூடிய, கப்ப நாட்டாழ்வான் கணவுகள், புரட்சிக்கவி பாரதி வெற்றிமரசம் கொட்டிய “எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும்” என்றும், “ஒப்பில்லாத சமுதாயம் உலகத்திற்கொரு புதுமை”யான சமூக அமைப்பைத் தோற்றுவிக்கப் போராடுவென்றும்.

என்றாலும் புத்தலுகு பட்டக்கப் போராடும் நாம் நாவலன் மரபே நமது மரபு, நாவலன் பரம்பரையே நமது பரம்பரை என்று முரசம் கொட்டுகிறோம், வென்கங்களுக்கிறோம். சிறந்த அறிஞன், தமிழ் வளர்த்த வல்லோன் என்ற ஆறுமுகங்கும் பாடுகிறோம். இது ஏன்?

இதற்கான பதிலில் காலத்தையும் வென்று நிற்கும் சரித்திர புருஷரான நாவலப் பெருந்தகை நமது வரலாற்றிலே வகிக்கும் தன்னிச்சரற்ற பாத்திரத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் காணலாம்.

இலக்கையிற் கொடுங்கோல் கலங்காதோச்சுப்புமறங்கள் வளர்த்த பறங்கி மன்னின் அறங்கொன்ற பரதேசராட்டியை எதிர்க்கு, அவர்களின் ஆத்மீய, கலாசார ஊட்டுருவலை எதிர்த்து போர்க்குரல் எழுப்பி, இன்றைய தேசியத்தின் அடிநாதமாக திகழ்கிறோர் நாவலர்.

பறங்கியரின் பரசமயத்தை எதிர்த்து சைவத்தைக் காச்சி நாவலன் நடத்திய அறப்போர் உண்ணையில் ஏராதிபத்தியத்தை எதிர்த்த தேசியப் போராட்டமாக, அதன் ஆதார கருதியாக மாறியது.

மத ஊடுருவால் போலவே ஏகாதிபத்தியத்தைக் கலாசார ஊட்டுருவாலும் நம் அண்ணை நாட்டின் உயிருக்க முனைந்தது. இதை எதிர்த்து ‘சைவப்ரகாச’ வீத்தியா சாலை மனை’ என ஆறுமுகங்கள், சைவக் கல்லூரி+ஸமைத்தார். நமது பரம்பரையினரைத் தேசிய கலாசாரச் சூழலில் வளர்த்தெடுத்தார். தேசியக் கல்லீக்கு வித்திட்டார்.

அருமைறாகமங்கள் முதல் கோநாறும் வசாகமோராறு நூறும் வரை எண்ணரிய தமிழ் இலக்கியங்களைப் புதுக்கி, விளக்கி, பதிப்பித்து “செய்ய தமிழ் மூன்றாண்டின்து போகாமல்” சாலிலாவரத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்தார். அதன் மூலம் தமிழக காத்தார். தமிழிலக்கியத்தைக் காத்தார்.

“தேசாபிமானமுஞ் சமயாபிமானமுஞ் சிறையாமல் வாழ்ந்த” நாவலனின் மரபு நமது நாட்டின் தேசியத்தின் மரபு. “கல்வியின் வரம்பு கண்ட்” நாவலனின் மரபு நமது தேசியக் கல்வியின் மரபு. “நாகாள் காழுற மோகன்” என ஆறுமுகத் தானின் மரபு நமது பழும் பெரும் இலக்கியத்தின் பெருமரபு.

இந்த மரபின் வழியில் செல்லுவோம். காலத்திற்கேற்பச் செழுமைப்படுத்து வோம்.

(1961ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாத புதுமை இலக்கியம் இதழ் தலையங்கத்திலிருந்து)

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பந்திபகம்

காவலூர் ராஜதுரை

செயலாளர் - எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்

நமது நாட்டிலே நமக்கென ஒரு வாசகர் பரம்பரையை உருவாக்குவதில் வெற்றி சண்ட இலங்கை முறிபாக்கத் தொடர்பு கூட்டுறவு கோர்ந்த நாம் அப்பரம்பரையினருக்கு ஆரோக்கியமான இலக்கிய நூல்களை அளிக்கும் கடமையும் நம்மைச் சார்ந்ததே என்பதை உணராமலில்லை. இந்த உணர்வின் வெளிப்பாடாக, கமார் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இ. மு. எ. ச. நிறுவனமாக எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகமொன்றை ஆரம்பித்து கமார் ஆறு நூல்களையும் வெளியிட டோம், ஆயினும் இந்த நிறுவனம் தனிக்க முடியாத பல காரணங்களினால் கொடர்ந்து இயங்க முடியாமல் போய்விட்டது. சென்ற வருடம் ஏற்று 6 ஆந்தேதியன்று இப்பதிப்பக முயற்சியைப் புதுப்பிக்கும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டது.

இ. மு. எ. ச. செயற்குழு முடிவின் பிரகாரம் அமைக்கப்பட்ட கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி, போ. ராமநாதன், என். சோமகாந்தன், ஏ. இக்பால் முதலியோரைக் கொண்ட புனரமைப்புக் குழுவின் சிபாரிசின்படி ஏனைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் போல கூட்டுறவு ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் எமது கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தைப் பதிவு செய்து, கூட்டுறவு ஆணைபாளரின் சட்ட திட்டங்களுக்கு அமைய இயங்கச் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பு எண்ணிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதற்கையைவே 6.4.73 அன்று பம்பலப்பிடிடி சரஸ்வதி மண்டபத்திலே எழுத்தாளர் கூட்டுமொன்று ஏப்பாடு செய்யப்பட்டது. அன்றைய தினம் கமார் முப்பது எழுத்தாளர்கள் கூட்டத்திற் பிரச்சனையிட்டது, உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

அன்றைய கூட்டத்தில் கலாநிதி க. ஜகலாசபதி, கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி, திருவாளர்கள் இரா. சிவலிங்கம், சில்லைழுர் செல்வராசன், ஐ சண்முகலிங்கர், எஸ். செளந்தரராஜன், அண்ணூராஜேந்திரன், ராஜகுலேந்திரன், பிரேர்ப்ஜி ஞானசுந்தரம், காவலூர் ராசதுரை, கு. விநோதன், எஸ். ஸ்ரீபதி, பெரி, சண்முகநாதன், என். சோமகாந்தன், சாதா ஆகீயோர் நிர்வாக சபை உறுப்பினர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.

இந்திரவாகக் குழு மின்வரும் உத்தியோகத்தர்களைத் தெரிவு செப்பதது:

தலைவர் :

பிரேர்ப்ஜி ஞானசுந்தரம்

உப தலைவர் :

இரா. சிவலிங்கம்

செயலாளர் :

காவலூர் ராசதுரை

உதவிச் செயலாளர்கள் :

எஸ்.

ஸ்ரீபதி, பெரி, சண்முகநாதன்

பொருளாளர் :

என்.

சோமகாந்தன்

உதவிப் பொருளாளர் :

ஐ.

சாதா

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் வெகுவிழரவில் கூட்டுறவுத் திணைகளைத் திலே பதிவு செய்யப்படும்.

யக்கள் கலைப் பேரங்கம்

த. சிவானந்தன்
கலைச்செயலாளர் - இ. மு. எ. ச.

ஸழத்தமீழிடையே தனித்துவம் மிக்க கயபான் தேசியப்பண்பு மின்றும் முற்போக்கு இலக்கியப்பற்றையும் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிப் பாதையையும் இனம் காட்டி வளர்த்தெடுத்த அரும்பணியைச் செய்த ஒரு நிறுவனமே இவங்கை முற்போக்கு ஏழுத்தாளர் சங்கம். இன்று தேவைப்பாட்டின் முக்கியத்துவம் கருதி மீண்டும் வேகமாகச் செயற்பட ஆரம்பித்துள்ளது,

ஸழத்து இலக்கியப் பரப்பில் குறிப்பிடத்தக்க சேவையைச் செய்துவரும் முற்போக்கு இலக்கியகாரர், பரந்த முற்போக்குச் சிந்தனைபை நாடகங்களும் சாதாரண உழைக்கும் மக்களிடமும் ஊடுசெறியப்பண்ண உகந்த கலைவடிவமான நாடகத்தை யும் மக்கள் தொடர்புச் சாதனமாக்க முற்படுகிறார்கள். இதன் வெளிப்பாடாகப் பிறந்தது தான் மக்கள் கலைப் பேரங்கம்.

தமிழ் நாடகக்கலையின் புத்தெழுச்சியொன்றை நாம் ஸழத்திலேதான். எதிர் பார்க்கிறோம். தமிழ்நாட்டுச் சிறிமாவின் நேரடிப் பாதிப்புக்கு உட்பட்டாத பாக்கிப் பூம், அரங்கம் ஆட்டமுறை ஆகியவற்றில் பிரமிக்கத்தக்க சிங்கள் நாடகத்துறை அருகிருப்பதும் எமக்குச் சாதகமான உறுதுணைகளாகும். நாடகத்தின் இருதயமான கதைப் பொருளும் அதுரசிகிடையே கொண்டுசெல்லும் செய்தியும்தான் மிகவும் முக்கியமானவை. வெறுமைன் தழுவலாக்கம், மொழிபெயர்ப்பு என்ற அளவிலே கொடிசட்டிப் பறந்த சிங்கள நாடகக்கலை உத்திச்சிறப்பினால் மட்டும் நெடுங்காலம் தாச்சுப் பிடிக்குமுடியாது துவழூதைக் கண்முன் காண்கிறோம். பார்த்தமான தேசிய உணர்வு செறிந்த கண்ணயைச் செற்றையாக மேடையீற்றும்வரை நாடகக்கலைக்கு உய்சில்லை. இந்த இடத்திலே சிங்கள நாடகத்துறைபை விக்ரெமம் அற்ற வெறங்கொயில்லென்றும், ஸழத்தமிழ் நாடகத்துறையைக் கோயிலற்ற செம்மையில்லாத விக்கிரகம் என்றும் கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி கூறியது மனங்கொள்ளற பாலது. (தமிழ்நாட்டு நாடகத்துறையைக் திருவிழாவின்போது கோயில் வாசவிலே கட்டும் சிகரத்துக்கு ஓப்பிடுவோரும் உளர்.)*

கலை இலக்கியத்துறைகளை உள்ளின்றிப்பக்கும் உயிர், மக்கள் பிரச்சினைகளை என்பதை நடைமுறைப்படுத்திவரும் முற்போக்கு ஏழுத்தாளர் சங்கத்தின் கலைப்பிரிவாகப் பரிமீப்பதுவே மக்கள் கலைப் பேரங்கம்

அகில இவங்கை ரீதியில் முற்போக்குக் கருத்தக்களையும் கொள்கைகளையும் மக்களிடையே பரப்புவதற்கு உகந்த நாடகங்களை வெளிக் கொண்டு வந்து அவற்றை அரங்கேற்ற வழிவகை செய்வதே இவ்வரங்கத்தின் முழுமுதல் நோக்கமாகும்.

மக்கள் கலைப்பேரரங்கும் (1) உடனடிச் சேவை (2) நீண்டகாலச் சேவை என இரு இலக்குகளை நோக்கிச் செயற்படும்.

1. உடனடிச் சேவை: இது கொழுப்பிலேயே ஆரம்பிக்கப்படும். இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் வசிக்கும் உழைக்கும் மக்களின் தும், கரண்டப்படும் வர்க்கத்தின்தும் மேம்பாட்டுக் காக, நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடையே நிர்சனப் பிரச்சினைகளைக் கலைபோடு செம்மையாக இலைத்துப் பிண்டப் பிரமாணமாகத் தெரிய வைத்துப் போராட்ட ஆதரவு பெறுவதும் வறிய உழைப்பாளிகள் எதிர்கொள்ளும் இட்டல் இடைஞ்சல்களை வெள்ளெடுக்க மார்க்கம் கந்தும் நாடக்கத்தைக்கருக்கலைத் தேடிப் பெற்று நாடகப் பிரதிகள் ஆச்சுவதும், ஆரம்பத்திலே அவற்றை இயங்கவை மிகக் குறைந்த தயாரிப் புச் செலவுடன் எளியமுறையில் மேடையேற்று வதும் அரங்கத்தின் நோக்கமாகும்.

2. நீண்டகாலச் சேவை: மேற்படி அபைப்பு முறையில் இலங்கை அடங்கலும் கிளை அரங்கங்களை இயக்கி, அவற்றின் பரஸ்பர ஒத்துழைப் புடன் முற்போக்கு நாடகக் கலையைப் பரந்த அடிப்படையில் முழு இலங்கையிலும் செறியப் பண்ணுவதே ஏடுத்த நோக்கமாகும்.

கலைக்காகக் கலை, வர்க்கங்களைக் கடந்து நிற்கும் கலை, அல்லது அடியவிலிருந்து பிரிந்து தும் சுதந்திரமானதுமான கலை என்பதாக எது வும் இல்லை. தொழிலாளி வர்க்க இலக்கியமும் கலையும், தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சிகர இலைப் பியமாகிய முழுமையின் பகுதியே. வெனின் கூறியவாறு அவை புரட்சி யந்திரம் முழுமை மிலும் உள்ள ஆச்சக்ஞம் சக்கரங்களுமே. இதை மனசார ஏற்றுக்கொள்ளும் முற்போக கெண்ணம் கொண்ட இலைபோர், பக்கள் கலைப் பேரரங்கத்தின் கிளைகளை நாடெங்கும் செயற் படுத்த முன்வரவேண்டும்.

மக்களின் நல்வாழ்வைப்படிக்குச் சோடிகாட்டிச் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கோர் ஜக்கியாக- ஸ்மிகாட்டியாக, முற்போக்குச் சமூக நாடகங்களையே எழுதி நாங்கள் மேடையேற்ற வேண்டும். மக்களுடைய சமூக வாழ்

வியற் பிரச்சினைகளைப் புத்திபூர்வமாக அனுகி அவர்களது மேம்பாட்டுக்கு உறுதுணை புரியும் நோக்கிலே, அவர்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டும் சமூகப்பணி செறிந்த முற்போக்கு நாடகங்களையே நாம் சமூக நாடகங்களாகக்கொள்ள வேண்டும் அப்பொழுதுதான் சரியான, உண்மையான ஒரு வளர்ச்சி உண்டாகும்.

மக்கள் கலைப்பேரரங்கத்தின் செயற்றிட்டம் பூரணமாக நடைமுறையில்படுத்தப்படும் போது தற்புதுமையுடன் கூடிய புத்திபழக்கியைத் தமிழ் நாடகத்துறை எய்துயடியும், அதற்கான ஆதரவை வீழப்பதற்கேது மில்லா உழைப்பாளி வர்க்கத்தினரிடமிருந்து வேண்டி நிற்கிறோம்.

சிரிப்பு

வெடித்துவகை உடைத்தெரிந்து

தூன்தாளாய்ப்

பொடி செய்யும் குண்டின் முக்கில்
துடிக்கின்ற செங்குருதி தோய்ந்தெரிந்து
சாம்புகின்ற துயர நெஞ்சில்,
நடக்கின்ற காவிக்கீழ் நசித்த பிணக்
அவை வீகம் நச்கக் காற்றில்
நடுங்குசிற பசிக்குளிரில்,

நகைச்சுவையைக்
கண்டு லீர் சிரிப்பதுண்டு.

—சித்தமழுகியான்

எழுத்தாள நண்பர்களே
இலக்கிய ஆரவலர்களே,

இலங்கை முற்போக்கு
எழுத்தாளர் சங்கம்
கொழும்பில் கூட்டவிருக்கும்
தமிழ் சிங்கள எழுத்தாளர்
தேசிய ஒருமைப்பாட்டு
மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள
நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா?
இதில் பங்குகொண்டு தேசிய
இனங்களின் நல்லுறவுக்கும்
தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும்
தேசிய முன்னர்றத்திற்கும்
ஆக்கஸ்டிரல்மான
அடித்தளம் அமைக்கும்
ஒரு வரலாற்றுப் பணிக்கு
உங்களின் பங்களிப்பை
வழங்குமாறு அன்புடன்
கேட்டுக்கொள்கிறோம்.
இம் மாநாட்டில்
கலந்து கொள்ள நீங்கள்
விரும்பின் இத்துடனிலைந்த
பத்திரத்தை நிரப்பி
அனுப்பிவையுங்கள்.
மாநாட்டிற்கான
அழைப்பிதழை உரிய
காலத்தில்
அனுப்பி வைப்போம்.

ହେଲୋ ପ୍ରେସ୍‌ରୁ କେବଳ!

ମ୍ୟା ଫେଲାତ୍ମା ଶରୀ

ଶ୍ରୀ ଜେଲସ୍‌ନାଳ୍, ଲୋଡ଼ାଗାର୍କୁ,
୫୦୫, କାଲି ବିଥି - କେନ୍ଦ୍ର ମ୍ୟାଟ୍ - ୩.

ଡିଟାର୍ମ୍‌ପେଟି; ୧୯୭୯

E N K A Y

புதுமை
இலக்கியம்
வாழ்க!

என் குலசேகரம்

140, எஸ். ஆர். எஸ் மாவத்தை (ஆட்டுப்பட்டித் தெரு)
கொழும்பு-13.

தொலைபேசி: 32988

இங்கீய
 ஆர்வலர் நளின்
 அனைத்து
 அக்டைறகளையும்
 நிறைவு செய்ய

பாடசாலை
 மாணவர்களின்
 எல்லாத்
 தேவைகளையும்
 யூத்தசெய்ய

ரகுநாதன் பதிப்பகம்

புத்தகப் பண்ணை

303 காலி வீதி, கொள்ஞாப்பிட்டி.
தொலைபேசி: 26949

கிராகள்:

3. நல்ன மத்திய சந்தை,
யாழியானம்.

2. பட்டின சங்கக் கட்டடம்,
நான்னுகம்.